

SACICT

ISSN : 1906-5647

Living Thai

No. 2 > 2012

แรงบันดาลใจ
จากใยฝ้าย
Inspirations in
Hand-Woven Cotton

“ชมพุกา” ในเงาเวลา
ของ ครุฑมล แซ่เต็ง
Timeless Reflections of
Chumphu Phukha Silver

ศิลาดล ...บทเรียนชีวิตและปรัชญา
Celadon... Lessons from Life

อัตลักษณ์เรือนไทยในขนาดจิ๋ว
Miniature Ménage...

Mesmerising Models of Thai Homes

ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) เปิดพื้นที่ส่งเสริมการจำหน่ายสินค้าศิลปาชีพและสินค้าหัตถกรรมไทยพื้นบ้านจากสมาชิก ณ อาคารผู้โดยสารขาออก ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (Royal Project Zone) พร้อมต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วยสินค้าหัตถกรรมจากฝีมือกลุ่มชาวบ้าน 100% อาทิ ของที่ระลึก ของตกแต่งบ้านชิ้นเล็ก เครื่องประดับฝีมือปราณีตในบรรจุภัณฑ์ที่สวยงามและเป็นเอกลักษณ์ของไทยในราคาพิเศษ แล้ววันนี้

Contents สารบัญ

2 EDITOR'S NOTE

3 MAIN STORY

ค้นหาแรงบันดาลใจการพัฒนา
งานหัตถศิลป์บนผืนผ้าฝ้ายไทย
Hand-Woven Cotton:
An Inspired Quest

16 CRAFTSMAN

“ชมพุกา”
ในเงาเวลาของครุฑมส แซ่เต็ง
Chomphu Phukha:
Timeless Reflections
of a Silver Savant

30 THE VILLAGE TRAIL

ศิลาดล... บทเรียนชีวิตและปรัชญา
ศิลปะล้ำค่าจากก้อนดิน
Celadon... Lessons from Life,
Wisdom from Earth

46 SACICT SOCIETY

ความเคลื่อนไหวในสังคมหัตถศิลป์ไทย
Recent updates from Thai arts
and crafts circle

50 GLOBAL VISIONS

ข่าวจากวงการหัตถศิลป์โลก
Art and craft news from
around the world

54 BANGSAI BULLETIN

สืบสานอัตลักษณ์เรือนไทย
ในขนาดย่อส่วน
Miniature Ménage:
Presenting the Past
as a Gift to the Future

68 MEMBERS' CORNER

จดหมายจากผู้อ่าน
What Our Readers Say

70 PRODUCT SHOWCASE

งานฝีมือที่คัดสรรจากมวลสมาชิก
ทั่วประเทศเพื่อการจำหน่าย
Selection of exquisite creations
offered by our members

กิตเป็นคนไทย อย่างไรก็ตามก็คงมีความเป็นไทยแทรกตัวอยู่ในทุกช่วงชีวิต ทั้งเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย การกินการอยู่ อาคารบ้านเรือนล้วนแฝงไว้ด้วยแนวคิด เรื่องราว และ วัฒนธรรมตามวิถีไทย แม้อาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับยุคสมัย และตอบรับ เงื่อนไขของสังคม

Living Thai ฉบับนี้จะพาไปสัมผัสกับผลิตภัณฑ์ผ้าไทยซึ่งได้มีการพัฒนา สรรค์สร้างเพิ่มมูลค่าด้วยแนวคิดใหม่ๆ จนเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความนิยม และไปรู้จักกับ “ห้องผ้าฝ้ายทอมือ” แหล่งรวบรวมผลิตภัณฑ์ต้นแบบจากผ้าฝ้ายทอมือของ ศ.ศ.ป. ในคอลัมน์ Main Story ต่อจากนั้นจะพาคุณขึ้นเหนือไปทำความรู้จักกับ ครูกรมล แซ่เต็ง ผู้สร้างสรรค์ “ชมพุกุฎา” เครื่องเงินเมืองน่านอันเลื่องชื่อและเป็นอีกหนึ่งหัตถกรรมพื้นบ้าน ซึ่งได้รับการพัฒนาต่อยอดจนโดดเด่นในตลาดโลก ในคอลัมน์ Craftsman

The Village Trail จะเชิญชวนผู้อ่านไปพูดคุยกับช่างฝีมือจากเมืองเหนือที่มาอยู่เมืองกรุง อาจารย์ พงษ์ลักษณ์ สุวรรณมาลี ผู้อนุรักษ์และพัฒนาเครื่องปั้นดินเผาศิลาดลด้วยใจรัก จนกลายเป็นสินค้าส่งออกที่นิยมในหลายประเทศ จากนั้นไปชื่นชมกับความงามของเรือนไทย รูปแบบต่างๆ ในขนาดย่อส่วนที่ “แผนกช่างบ้านทรงไทย” ในคอลัมน์ Bangsai Bulletin อย่าลืมแวะเยี่ยมชมสินค้าสวยๆ จากสมาชิกในท้ายเล่มเหมือนเคย แล้วพบกันฉบับหน้า

Being Thai means having that certain “Thai-ness” in our lives — the way we dress, eat or live. The spirit is there though we may have to adjust to keep up with the trend or be in line with the social norms.

Living Thai is taking you to observe the development of Thai cotton products and their value creation process in a visit to SACICT’s Hand-Woven Cotton Chamber in the Main Story. Craftsman in this issue is Khru Kamol Sae Ten, creator of “Chomphu Phukha”, an internationally celebrated brand of silver jewellery from Nan Province.

The Village Trail leads you to meet Ajarn Ponglak Suwanmalee, the saviour and designer of the much sought-after Celadon wares. Up next is a visit to SACICT’s Classical Thai Homes Section where Thai architectural replicas in miniature are displayed.

And do not forget to check our catalogue for great gifts and souvenirs for family and friends. Happy browsings ...

ค้นหาแรงบันดาลใจ

การพัฒนางานหัตถศิลป์บนผืนผ้าฝ้ายไทย

เรื่อง ศิริกร โพธิจักร ภาพ จรรยา วงศ์เหลืออง

เมื่อพูดถึงผ้าฝ้ายทอมือ คุณนึกถึงอะไร...
แน่นอนว่าในฐานะคนไทย เรามักจะ
คุ้นชินกับผ้าฝ้ายในลักษณะผ้าผืนที่มี
ความยาวและมีลวดลายที่เป็นเอกลักษณ์
แบบไทยๆ บางคนอาจจะคิดถึงข้าวของ
เครื่องใช้ที่ปู่ย่าตายายของเราใช้ผ้าฝ้าย
มาทำ เช่น ย៉าม ผ้าชิ้น ผ้าขาวม้า เพื่อใช้
ในชีวิตประจำวัน เกือบทั้งหมดมีลักษณะ
โดยรวมใกล้เคียงกับผ้าผืนเพราะมีการ
ดัดเย็บดัดแปลงน้อยมาก

ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย
จากผ้าฝ้ายทอมือ
Fashionable clothes made from
hand-woven cotton fabric.

วันนี้เราจะไปดูความก้าวหน้าและ
ผลงานอันน่าภาคภูมิใจในการนำผ้าฝ้าย
ทอมือแบบดั้งเดิมมาพัฒนาต่อยอดเพื่อ
ก้าวสู่เวทีนานาชาติ ดังที่ปรากฏและจัดแสดง
ณ ห้องผ้าฝ้ายทอมือ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ
ระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) โดยมี
คุณเกศภา ศรีสวัสดิ์ ผู้จัดการฝ่ายบริหาร
หอรัตนาคาร เป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ
ที่มาของการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์เหล่านี้

“จากภาพข่าวที่เราทุกคนเห็นกัน
ตั้งแต่เล็กจนโตจะพบว่า เมื่อในหลวง
เสด็จฯ ไปทรงงานตามจังหวัดต่าง ๆ
สมเด็จพระนางเจ้าฯ จะตามเสด็จฯ ไป
ทรงเยี่ยมราษฎรด้วยเช่นกัน เมื่อชาวบ้าน
มาเข้าเฝ้ารับเสด็จ พวกเขามักจะนำสิ่งของ
ที่คิดว่าเป็นสิ่งประณีตที่สุด ดีที่สุดมา
ทูลเกล้าฯ ถวายและส่วนใหญ่มักเป็นผ้าฝ้าย
ซึ่งเป็นงานหัตถกรรมที่มีทำกันอยู่แทบ
ทุกครัวเรือน

“สมเด็จพระนางเจ้าฯ ทรงเล็งเห็นว่า
ผ้าเหล่านี้เป็นงานหัตถศิลป์ที่มีความ
งดงามเป็นเอกลักษณ์สมควรอนุรักษ์เอาไว้

ไม่ให้สูญหาย รวมทั้งทรงมีพระราชประสงค์
ให้ชาวบ้านได้มีอาชีพเสริมในระหว่าง
นอกฤดูการทำนา พระองค์จึงทรงให้รับซื้อ
ผ้าทอของชาวบ้านไว้ทั้งหมด ปัจจุบัน
สต็อกผ้าที่รับซื้อมีมากมายมหาศาล ลองคิด
ตามดูนะคะว่าเรามีตึก 3 ชั้น เก็บผ้าไว้เป็น
หมื่นๆ ม้วน พอมีสต็อกขนาดนี้ ก็ต้อง
มีการระบายออกไปโดยส่วนใหญ่จะขายเป็น
ผ้าผืน ซึ่งทางมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพฯ
เขาจะทำทุก ๆ ปีที่สวนอัมพรอยู่แล้ว แต่เรา
ก็พยายามจะมองหาช่องทางอื่นๆ ในการ
สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผ้าที่มีอยู่เสมอ”

เมื่อมองไปรอบ ๆ ห้องจัดแสดงนี้
จะเห็นว่า ผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้ายทอมือของ
ทางศูนย์ฯ มีรูปแบบทั้งงดงามและทันสมัย
แตกต่างจากภาพลักษณ์เดิม ๆ ของผ้าฝ้าย
ทอมือ ซึ่งคุณเกศภา ได้เล่าต่อว่า...

“เราพยายามนำผลิตภัณฑ์ที่ ศ.ศ.ป.
พัฒนาจากผ้าฝ้ายทอมือมารวบรวมและ
จัดแสดงเอาไว้ที่นี่ เดิมทีเรามีผ้าซึ่งเก็บ
ผ้าไหมอยู่แล้ว การจัดห้องผ้าฝ้ายทอมือ
จึงเป็นการต่อยอดงานเดิมอีกอย่างหนึ่ง

กระเป๋าสตรีลายดอกไม้ไทยจากผ้าฝ้ายทอมือ
Eye-catching bags created from
hand-woven cotton fabric.

ในระหว่างการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ผ่านมานั้น ก็จะมีผลงานออกมาเรื่อยๆ หลังจาก ที่นำไปจัดแสดงในงานต่างๆ แล้วก็ ไม่อยากจะเก็บรักษาเอาไว้ในคลังเฉยๆ พุดง่าย ๆ ว่าเสียดาย เพราะผลงานสร้างสรรค์ เหล่านี้ล้วนแต่มีคุณค่าและสามารถนำมา ต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้ทั้งนั้น”

เธออธิบายเพิ่มเติมว่า “ผลิตภัณฑ์ที่มี อยู่ทั้งหมด เราจัดแบ่งได้เป็น 2 ส่วนหลัก คือ คอลเลคชั่นที่เป็นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และอีกส่วนเป็น Home Textile หรือสิ่งของ ตกแต่งบ้าน ซึ่งน่าดีใจว่า พอเอาออกมา จัดแสดงเป็นโชว์รูมก็เกิดความหลากหลาย ทำให้ผลิตภัณฑ์ทั้งหมดมีความน่าสนใจ น่าศึกษามากกว่าจะไปเก็บเอาไว้เฉยๆ หากมีผู้ที่สนใจไม่ว่าจะเป็นนักเรียน นักศึกษา นักออกแบบ หรือผู้ประกอบการ เข้ามาพบเห็นก็จะได้นำไปเป็นแรงบันดาลใจ กับการทำงานชิ้นใหม่ๆ เพื่อพัฒนา ผ้าฝ้ายทอมือต่อไป”

เมื่อพิจารณาลงไปในแต่ละชิ้นงาน เราจะพบว่า มิติของความเป็นผ้าฝ้ายทอมือ ดั้งเดิมยังคงอยู่ครบถ้วนไม่ว่าจะเป็น ลักษณะเนื้อผ้าและผิวสัมผัส ส่วนเรื่อง การออกแบบและการเลือกใช้สีสันทัน นั้น น่าประทับใจจริงๆ เพราะให้ความรู้สึกที่ แตกต่างออกไปแต่ยังคงกลิ่นอายความงาม แบบไทยๆ เอาไว้ได้อย่างดี ในแง่มุมนี้ คุณเกศภา อธิบายให้ฟังว่า...

จาก 12 ดอกไม้ไทย สู่คอลเลกชันสุดหรู

“The Reflection of Asia”

จากผ้าฝ้ายทอมือธรรมชาติของศูนย์ศิลปาชีพเกาะเกิด จังหวัดพระนครศรีอยุธยาผสานกับเทคนิคการพิมพ์ลายที่สดใสด้วยสีสันทันของดอกไม้ไทยผลานลวดลายกราฟิกโดยใช้แม่สีตัดกันในแนว Exotic Colour เพื่อค้นหาแรงบันดาลใจจากสีสันทันและลวดลายแห่งโลก ตะวันออก บวกกับการออกแบบโดยนักออกแบบจาก สถาบันออกแบบนานาชาติชนาพัฒน์ ซึ่งได้แรงบันดาลใจมาจากโครงสร้างของละคร คาบูกิของประเทศญี่ปุ่น ออกมาเป็นผลงานคอลเลกชันนี้ โดยแบ่งเป็น 3 เซ็ตย่อยได้แก่ Casual wear, Ready to wear และ High Fashion “The Reflection Of Asia” ร่วมแสดงแบบในเวทีแฟชั่นโชว์ งาน BIFF & BIL 2010 , ASEAN Integration Textiles — Apparel — Leather ซึ่งเป็นงานแสดงสินค้าด้านแฟชั่นระดับนานาชาติประจำปีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในภูมิภาคอาเซียนที่จัดขึ้นระหว่างวันที่ 1 - 4 เมษายน 2553 ที่ผ่านมาน ณ อาคารจัดแสดงสินค้าชาเลนเจอร์ฮอลล์ เมืองทองธานี

“เราเอาผ้าฝ้ายทอมือมาสกรีนลาย เป็นลายดอกไม้ไทย นำเทคนิคการปักและ ลูกบิดมาตกแต่งให้สวยงามและดูทันสมัย ก่อนจะพัฒนาเป็นคอลเลกชันเสื้อผ้าและ จัดแสดงในงานแฟชั่นโชว์ต่างๆ ที่เป็น ระดับนานาชาติเช่น โครงการออกแบบ คอลเลกชัน The Reflection of Asia จัดแสดงในงาน Bangkok International Fashion Fair เมื่อปี 2553 เราคัดสรรนัก ออกแบบอาชีพมาเพื่อทำงานนี้โดยเฉพาะ โดยมีผ้าพิมพ์ ลายดอกไม้ไทยเป็นไฮไลท์ ของคอลเลกชัน ไม่เฉพาะเสื้อผ้าเพียง อย่างเดียว เรายังจัดทำรองเท้า กระเป๋า และเครื่องประดับที่ทำจากผ้าฝ้ายให้เข้าชุด กันอีกด้วย”

“ผลิตภัณฑ์ Home textile หรือ เคหะสิ่งทอก็น่าสนใจไม่แพ้กัน ฝ้ายพัฒนา ผลิตภัณฑ์ได้ดำเนินโครงการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ผ้าเพื่อการส่งออก และได้ นำมาจัดแสดงไว้ในห้องผ้าฝ้ายทอมือนี้ เนื่องจากมีผ้าฝ้ายทอมือเป็นวัสดุหลัก ในการผลิต สำหรับผลตอบรับนั้นพบว่า ในเวลาทำการของเรามักจะมี buyer ที่ทำงานตกแต่งภายในมาเข้าชม การจัดส่วนนิทรรศการนี้ไว้ในห้องผ้าฝ้าย ทอมือด้วย จึงนับว่าเป็นการส่งเสริมให้ ผู้เข้าชมได้เห็นความหลากหลายของ ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้ายที่เรามีอยู่ ยกตัวอย่าง เจ้าหมี่และหมอนอิงที่เห็นอยู่นี้ที่มีการ สกรีนลายลงบนผ้าฝ้ายชุดนี้และทำเป็น ผลิตภัณฑ์ขายจริง ๆ โดยผู้ประกอบการ ชาวไทย ทำในโครงการชื่อ บลู แกลเลอรี เปิดเป็นหน้าร้านที่อเมริกา นับเป็นความ ภาคภูมิใจของเรามาก ๆ”

เมื่อถามถึงแนวทางการนำผลิตภัณฑ์ ผ้าฝ้ายทอมือมาจัดแสดงในอนาคต คุณเกศภาสกรูปให้ฟังว่า...

“การส่งเสริมให้เกิดความต่อเนื่อง ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์เหล่านี้ ศ.ศ.ป. จะจัดให้มีการแสดงงานทุกปี ซึ่งงาน

“ฝ้ายทอใจ” ประมาณเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม เป็นงานที่จัดขึ้นร่วมกับทางสถาบัน อาชีวศึกษาทั่วประเทศเพื่อให้นักเรียน มาเลือกผ้าที่เกาะเกิด จากนั้นก็ไปออกแบบ และสร้างสรรค์ให้ผ้าฝ้ายเหล่านั้นออกมา เป็นเสื้อผ้าและที่น่าสนใจคือ table set โดยปีนี้เราคิดว่าอาจจะลองขยายเครือข่าย เพิ่มเติมออกไปให้มากขึ้น จากเดิมที่เรา ทำโครงการนี้ร่วมกับนักเรียนระดับ อาชีวศึกษาแล้ว ในอนาคตอันใกล้ น่าจะ ขยายผลไปยังมหาวิทยาลัยหลายๆ แห่ง เช่น มหาวิทยาลัยศิลปากร จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยด้วย”

เธอยังกล่าวอีกว่า “นอกจาก การจัดแสดงผลงานที่มีอยู่เดิม ทางเราเอง ก็มีความมุ่งหวังให้ห้องผ้าฝ้ายทอมือแห่งนี้

เป็นพื้นที่จัดแสดงผลงานให้กับหน่วยงาน ภายในศ.ศ.ป. อื่นๆ ด้วย ถือเป็นห้อง นิทรรศการหมุนเวียนที่หากมีการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่น่าสนใจออกมา ก็จะได้นำมารวบรวมเอาไว้ที่นี่ เราอยากจัด นิทรรศการผลัดเปลี่ยนอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง ยกตัวอย่างเช่น คอลเล็คชั่น ผลิตภัณฑ์จากผ้าขาวม้าที่เราคัดสรร นักออกแบบมืออาชีพให้มาทำงานนี้และ ได้ไปจัดแสดงในงาน BIG+BIH งานแสดง สินค้าของขวัญและงานแสดงสินค้าของใช้ในบ้านเมื่อปีที่ผ่านมานะ”

ก่อนจะจากกัน คุณเกศภา ได้ทิ้งท้าย ให้เราทวนคิดถึงเส้นที่ซ่อนอยู่ในความเป็นผ้าฝ้ายทอมือที่คนไทยทุกคนเคยได้ ผูกพันใกล้ชิดมาช้านานว่า...

“ผ้าฝ้ายทอมือมีลายที่นิยมทอ สู่ตลาดผ้าพื้นเมือง เช่น ผ้าลายเกล็ดเต่า ลายลูกแก้ว ลายผ้าขาวม้า ลายดอกพิกุล เป็นต้น ผ้าฝ้ายทอมือที่เราอยู่นั้น มีจุดเด่น คือ ยืดได้ ยืดซักจะยิ่งนิ่ม ส่วนสีนั้นเนื่องจากการย้อมสีธรรมชาติ จากใบ ดอก และแก่นที่ได้จากพืชซึ่งมี

คุณภาพแปรผันไปตามสภาพดินฟ้าอากาศ ก็อาจจะควบคุมความเข้มและความ สม่ำเสมอของสีได้ลำบาก แต่มองใน อีกแง่หนึ่งก็เป็นเอกลักษณ์ให้กับผลิตภัณฑ์ ซึ่งไม่เหมือนผ้าที่ผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม ที่ผลิตออกมาแล้วเหมือนกันทุกม้วน นับเป็นเสน่ห์ของงานศิลปหัตถกรรมที่ ทำให้ผู้รักงานด้านนี้หลงใหลกับความ แตกต่างของผ้าแต่ละผืนค่ะ”

ในความมีเอกลักษณ์ของผ้าฝ้าย ทอมือได้สะท้อนให้เห็นเส้นทางสืบทอด มรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่เราทุกคน ต่างเป็นเจ้าของร่วมกัน หากมีโอกาสลอง แวะมาชมนิทรรศการในห้องผ้าฝ้ายทอมือ แห่งนี้แล้วคุณจะพบว่า ความงดงามนั้น ยังคงอยู่และกำลังพัฒนาต่อไปเพื่อก้าวสู่ การเป็นผลิตภัณฑ์หัตถศิลป์ที่มีคุณค่า เทียบเท่าสินค้าอื่นๆ ในระดับสากลได้ ในอนาคตได้อย่างน่าภาคภูมิใจ ๘

จับตามลิตภัณฑ์
ผ้าฝ้ายทอมือเด่นๆ ของศ.ศ.ป.

“ฝ้ายทอใจ”...งานประจำปี ที่ทางศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ ระหว่างประเทศจัดขึ้นเพื่อ เปิดโอกาสให้นักศึกษาในระดับ อาชีวศึกษาและผู้ประกอบการทั่วไป ที่สนใจได้แสดงผลฝีมือออกแบบผ้าฝ้าย ให้เป็นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกายต่างๆ มีการมอบรางวัลใน 4 ประเภทได้แก่ ชุดทำงานสตรี ชุดลำลองสตรี รวมถึง เคหะสิ่งทอ ในระดับอาชีวศึกษา และยังมีรางวัลชุดทำงานสตรี สำหรับผู้ประกอบการและบุคคลทั่วไป นอกจากนี้ ยังมีการจัดแสดง การออกแบบตกแต่งโต๊ะอาหาร (Table set) ที่ทำจากผ้าฝ้ายที่มี ผลลัพธ์งดงามน่าใช้ นับเป็นการ สร้างมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย ได้น่าสนใจอีกทางหนึ่ง

HAND-WOVEN COTTON: An Inspired Quest

Words Zirikorn Photichack Photography Jaruay Wongluang

What springs to mind at the mention of “hand-woven cotton”? Many of us in Thailand will very likely conjure up yards of traditional fabric with exotic patterns. Some will mentally form a picture of simple household items more commonly used in the time of our grandparents, such as the sturdy satchel, the feminine *sarong* tubular skirt or the *pha khao ma* men’s all-purpose waistcloth— each of which is generally made using a single large piece of cotton fabric, with minimal adjustments.

Today, however, we are taking you into the so-called “alternate universe” of cotton fabric, where the same old, or even boring, piece of cotton becomes a shining star. In a word, we are at the Hand-Woven Cotton Chamber at the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) in Bangsai, Ayutthaya province. In a guided tour led by the very knowledgeable Kesada Srisawasdi, manager of the Gallery Management division, we are shown a selection of items created with

ห้องแสดงผ้าฝ้ายทอมือ ภายในอาคารพระมิ่งมงคล
ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ จ.อยุธยา
The Hand-Woven Cotton Chamber at SACICT.

ผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย
ประเภท Home Textiles.
Cushion covers in
the Home Textiles zone
are also made from
hand-woven cotton fabric.

hand-woven cotton and the interesting stories behind them.

“In our childhood we have all seen on television that whenever His Majesty the King visited any part of the country, Her Majesty the Queen always accompanied him. At each destination, rural or urban, the people who gathered to welcome Their Majesties always presented their best and most valued items as gifts. Given that cloth-weaving has long been Thailand’s major handicraft, with practically every village household possessing a loom, it wasn’t so surprising that a large number of these gifts were lengths of hand-woven cloth,” Ms. Kesada informs us.

“Upon inspecting these gifts, Her Majesty quickly discerned that

each piece of woven cloth had its own unique characteristics, either in pattern or texture. Far-sighted as ever, she realised that the skills that went into creating such exquisite handiwork must be preserved. She decided to promote handloom weaving among farming families who have plenty of free time during their seasonal cultivation. Every piece of art was bought by Her Majesty. Now imagine a three-storey building completely packed with row upon row of bolts of cotton cloth — yes, quite a sight, isn’t it? Despite our enormous stock, it has still been possible to sell some away. Every year, SACICT maintains a large booth showcasing our exotic products at the annual SUPPORT

Fair at Amporn Gardens in the heart of Bangkok. However, we are constantly looking for other ways or channels to create added value to the fabric we have in stock,” Ms. Kesada explains.

Casting an appraising eye around the exhibition zone, one realises that the hand-woven cotton products displayed here all exude qualities of both modernity and beauty, quite unlike the familiar image we normally have of hand-woven cotton. Ms. Kesada continues to enlighten us:

“We are trying to collect every unique piece and pattern from all over the country to put on show here. We already have a big repository of silk, so to have another keep for cotton wouldn’t be a big deal here, it’s just like expanding what we already have. In the course of product development there certainly will be more and more items to store and we wouldn’t like to see them simply lying about because these fruits of creativity are, metaphorically speaking, priceless. We must add value to them for further commercialisation. To simply tuck them away forever in a dark room where no one can see, that would be a sad story.”

We, of course, could not agree more.

With a sweep of her arm, Ms. Kesada carries on: “Our showroom here is divided into two zones. The main zone is what we call a ‘Collection’ of apparel; the other is the ‘Home Textiles’ zone which is a

เจ้าหมีและหมอนอิง ผลิตภัณฑ์
ในโครงการ บลู แกเลอรี
ที่ต่อยอดเชิงพาณิชย์ในตลาดอเมริกา
Cuddly teddies, cushions and
mats from SACICT are sold in
the United States through the
"Blue Galleria" Thai store.

gathering of home decoration items especially made from fabric. When we completed the showroom project, we realised that our exhibition indeed encompasses and represents the complete span of the story of Thailand's traditional textiles. Now aren't we glad all those pieces of cloth were not kept locked away? Instead, this showroom is now a treasury of knowledge for those who are interested in this kind of craft — students, designers and even entrepreneurs in textile and clothing. We at SACICT are continuously seeking inspiration and new ideas to improve and create more items like the ones you see around you."

Looking closely at each piece on display, we discover that every

requisite condition of quality for classic, traditional hand-woven fabric has been met — be it in the intertwining of warp and weft of the fabric's knit, in the feel of texture, or the way the patterns are rendered. No question about the colours or designs, they all look quite impressive. To some, the designs may appear somewhat full of twists and turns in its westernised, modernistic appeal, but the "Thai core" is very much still there. Explaining further, Ms. Kesada tells us:

"We improved the hand-woven cotton by printing patterns of Thai flowers on it, with colourful beads embroidered into the fabric, elevating its beauty while giving it a look of modernity at the same time.

Reflection of Asia Collection:

12 Thai Flowers in Full Bloom

The plain, hand-woven cotton from Koh Kerd Arts and Crafts Centre is intertwined with vivid graphics of 12 Thai flowers in a splash of exotic colour underlining the tones and shades of the East, as inspired by the graceful robes of the Japanese Kabuki classical dance-drama. This creation is the brainchild of top-ranked designers from Chanapatana International Design Institute. The collection is composed of three sub-genres: casual wear, ready-to-wear, and high fashion. The "Reflection of Asia" collection was granted the honour of participating in the grand fashion show at the BIFF & BIL 2010, taking the crowds by storm at the themed "ASEAN Integration: Textiles-Apparel-Leather" — Southeast Asia's biggest annual fashion trade fair, held during April 1-4, 2010 at Challenger Hall, Muang Thong Thani.

Now we've made them into a collection for display at trade fairs both in Thailand and abroad. For example, we had the 'Reflection of Asia' apparel collection at the Bangkok International Fashion Fair 2010, in which top-ranked designers gathered around to conclude the design of Thai flowers printed onto the fabric. Apart from clothing, we also presented shoes, purses and ornaments all made of cotton to match the clothes, as was seen in the fashion show which took place on the sidelines of the official exhibition.

"The Home Textiles zone comprises a collection of merchandise born of careful creativity by our home-grown "Textile for Export Project" of Merchandise Development division. Cotton is the main component in these creations, therefore they belong in the Hand-Woven Cotton section. We can very well gauge the success of this division from the frequent visits of many buyers from interior design companies. For example, this backrest pillow and this cute bear are 'real' merchandise, made and sold here and in a Thai store under the name of 'Blue Galleria' in the United States. This, naturally, is a matter of great pride for us."

Asked about the division's future endeavours, Ms. Kesada explains: "We encourage continuance in the production of every kind of merchandise. As an organisation, we do our part by hosting an annual cotton fair under the name 'Fai Tor Jai' which is held during July or August. This is a joint project with vocational schools nationwide, in which the students have the opportunity to design a wide range of items from our cotton materials. The table set you see here is one of our main attractions, it was created under that project. This year we plan to expand the project to include universities across Thailand where courses relative to apparel design are being offered, such as Silpakorn and Chulalongkorn universities.

"In addition to what you see here, we fervently hope this space which we have allotted to the Hand-Woven Cotton

SACICT's Highly Prized Hand-Woven Cotton

The "Fai Tor Jai" fair is an annual project spearheaded by SACICT in an effort to pave a path to success for students in vocational schools nationwide. Business operators are also invited to show off their best designs and ensembles in a competition which carries four awards: Best Ladies' Office Wear, Best Ladies' Casual Wear, Best Household Items Created from Textile, Best Ladies' in student category and Wear for commercial category. In addition to the trade fair and competition, there is also a display of designed table sets created from cotton, a concept that creates significant added value for Thai cotton products.

division will one day host collections and exhibitions from our neighbouring divisions. Let's say the area will be a common ground for rotating exhibitions with a lifespan of around six months. One of our prized collections in creative merchandising involves the *pha khao ma* men's waistcloth, which last year generated enormous interest when displayed at the country's biggest home decoration fairs, the BIG+BIH."

As the time for our departure approached, our most informative guide Ms. Kesada concluded the tour by letting us know that: "We have a considerable number of the standard Thai patterns, of which there are 12, such as Kled Tao, Luk Kaeo patterns, etc. Another special characteristic of our hand-woven cotton is that the more you wash them, the softer they become. The fabric, if dyed, is coloured with 100% natural ingredients created from leaves, flowers and the core of plants to get the desired colour. This is despite the difficulty in controlling uniformity of the dye colours as these natural ingredients are slightly altered by the climate and

temperature of the place where they grow. On the bright side, we can boldly say that our products are entirely made by hand and that we use, as much as possible, ingredients from Mother Nature; so it is next to impossible to control or fix the needed colour of each piece of fabric. It can be said that this, too, is a unique characteristic of the art of handicrafts."

The journey of Thailand's hand-woven cotton fabric has indeed been long, but is one that has culminated in great success for our nation's pride and cultural heritage in this day of modern fashion trends. If you can spare the time to visit SACICT's Hand-Woven Cotton Chamber, you will become convinced that our country's potential to leap onto the same international platform as other accepted products in the world market, is not a matter of fanciful conjecture at all. ☘

ต่อยอด เติมคุณค่าให้ผ้าฝ้าย

ผ้าฝ้ายหน้าตาพื้นๆ ฝืนนั้นอาจฉล้นกลายเป็น เทเบิล รันเนอร์ ฝืนงาม เฟอร์นิเจอร์ หรือโคมไฟ แลสน่ารัก ด้วยการเติมความคิดสร้างสรรค์ใส่ลงไป เพียงเล็กน้อย คุณค่าที่ได้ช่างมากมายอย่างไม่น่าเชื่อ ผ้าฝ้ายฝืนนั้นเราอาจเขียนหรือพิมพ์ลายลงไป จับจีบ ถัก ย้อม ปัก เย็บ ตัดเลื่อมหรือพับเป็น รูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ในที่สุดเราก็จะพบว่าผ้าฝ้ายช่างเป็นวัสดุที่น่าทึ่งจริงๆ

With a little creativity, a simple sheet of cotton cloth can be turned into an expensive piece of table runner, furniture, lampshade or whatever takes your fancy. Such transformations can result in great added value beyond your imagination.

You can paint, print, pleat, plait, dye, decorate, cut, embroider, sew, sequin, wrap or fold it up in any shape or form. Cotton is indeed a great raw material to work with, and the value creation can be so easy.

ผ้าเขียนลายไทยและผ้าพิมพ์สีธรรมชาติ

จากผ้าฝืนที่ผ่านการย้อมสีธรรมชาติ อ.กอบกิจ นาคะเสถียร ผู้รังสรรค์รายละเอียดอันทำให้ผู้ซื้อได้สัมผัสกับความงามของผ้าฝ้าย ในอีกรูปแบบหนึ่ง นั่นคือ การเขียนลายและการพิมพ์สี โดยเทคนิคแรก ต้องใช้ความสามารถด้านการเขียนลายไทยด้วยมือลงไปบนผ้า ซึ่งต้องอาศัยความอดทนและแม่นยำ ส่วนเทคนิคการพิมพ์สีนั้น จะทำให้ได้ผ้าที่มีสีสันแปลกตาราวกับเป็นภาพศิลปะแนวนามธรรม จากผ้าฝืนธรรมดาๆ จึงดูงดงามแปลกตาและมีเอกลักษณ์เทียบเท่ากับเป็นงานศิลปะ 1 ชิ้นเลยทีเดียว

โคมไฟทรงดอกรัก

มองเผินๆ อาจเข้าใจผิดว่า โคมไฟนี้ทำจากกระดาษดังเช่นที่ผลิตภัณฑ์ ในท้องตลาดที่พบเห็นได้ทั่วไป แต่เมื่อเข้าไปพิจารณาใกล้ๆ จะเห็นว่า เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่ทำจากผ้าฝ้าย ผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานชิ้นแรกๆ ของร้าน 'Mann Craft' ที่คุณปราชญ์ นิยมคำ หรือ คุณแมน หนุ่มนักออกแบบระดับปริญญาโทจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสกลนคร แหล่งผลิตฝ้าย ซึ่งวัตถุดิบชั้นดีของทางร้านได้คิดขึ้นโดยมีแรงบันดาลใจจากรูปทรง ของดอกรัก นำมาลดทอนรายละเอียดลง กลายเป็นของแต่งบ้าน ที่สวยสะดุดตา

Painted and Printed with Natural Dyes

Ajarn Korbkij Nakhasthien has rendered his creative touch to turn a plain, natural-dyed piece of cotton fabric into a work of art. Hand-painted motifs have the mastery of exact precision while the printing technique accentuates the beauty of the traditional lines and graphics, so much so that one stands amazed by the resultant textile artwork.

Blossoms of Light

At first glance, this white lampshade looks like those made from paper that are commonly available in stores. But closer inspection reveals the fine fibres of natural cotton as the basic material for this first creation from "Mann Craft", a studio owned and operated by designer Prachya "Mann" Niyomka. Armed with a master's degree from Rangsit University, Mann hails from Sakon Nakhon, a great source of fine quality cotton. Drawing inspiration from nature, Mann has created a rich collection of home accessories made from cotton. Most striking is probably the lampshade inspired by the crown flower.

เคส iPhone และ iPad จากผ้าขาวม้า

สองหุ้นส่วนหนุ่มสาวไฟแรงอย่างพรเทพ แซ่ลี และ บุษรา ท้วสุภาพ จับมือกันเปิดร้านขายสินค้านานาชาติที่ทำจากผ้าขาวม้า เดิมทีก็เน้นเฉพาะเสื้อผ้า กระเป๋า และปลอกหมอน ซึ่งก็สามารถยืนอยู่ในแถวหน้าได้เรื่อยมาที่พิเศษนั่นคือในปีนี้มีการผลิตกลุ่มผลิตภัณฑ์ล่าสุดที่สามารถครองใจผู้ซื้อโดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่หลงไหลในเทคโนโลยีได้เป็นอย่างดี นั่นคือ

เคส iPhone และ iPad ที่ทำจากผ้าขาวม้าซึ่งขายดีเป็นเทน้ำเทท่า เนื่องจากเดี๋ยวนี้ใครๆ ก็มีเจ้าอุปกรณ์สื่อสารตระกูล "ไอ" ไว้ในครอบครองและด้วยการเลือกสรรคู่สีสดใสผสมผสานกับการวางลายผ้าให้ทันสมัยตามสไตล์ร้าน 'บุษบา' จึงทำให้ผ้าขาวม้ากลายเป็นผลิตภัณฑ์สุดเก๋ที่ใครๆ ก็อดเหลียวมองไม่ได้

From Loincloth to iPhone and iPad Casings

Two buddies, Phornthep Sae Lee and Busara Tuasuparb, have long had a passion for traditional textiles, particularly the chequered loincloth or *pha khao ma* commonly seen tied around men's waists in the Thai countryside. The two artistic friends have used this all-purpose cloth to create the signature product line of their shop, Busaba. On offer is a diverse range of merchandise including apparel, bags, pillow covers, etc. Greatly adding to the shop's growing popularity of late are their accessory creations in the form of covers or casings for the iPhone and iPad. With its chequered patterns in vivid colours, the cotton fabric has been creatively cut and sewn, transforming a simple cloth into a collection of chic accessories for the hip generation.

“ชมพูกา” ในเงาเวลาของครุฑมล แซ่เต็ง

เรื่อง สุมิตรา จันทรเงา ภาพ วริศ กู้สุจริต

“ชมพูกา” เป็นชื่อไม้ป่าหายากที่ใกล้สูญพันธุ์ ซึ่งพบได้ในอุทยานแห่งชาติดอยภูคา
ทั้งยังเป็นชื่อตระกูลเครื่องเงินสำคัญของจังหวัดน่าน

เครื่องเงิน เป็นเครื่องประดับที่ก้าวผ่านยุคสมัยมายาวนาน มีการถ่ายทอดภูมิปัญญา
งานช่างฝีมือจากรุ่นสู่รุ่น อนุรักษ์สืบทอดลวดลายเก่าแก่โบราณในแต่ละท้องถิ่น
หลากหลายวัฒนธรรมเอาไว้ได้อย่างดี รวมไปถึงหัตถกรรมเครื่องเงิน “ชมพูกา”
จากภูมิปัญญาดั้งเดิมของชาวเขาเผ่าอ้าวเมี่ยน (เย้า) ซึ่งเชี่ยวชาญงานหัตถกรรม
ในครัวเรือนและนิยมนำเงินมาเป็นเครื่องประดับตกแต่งชุดประจำเผ่าทั้งงดงาม
เพื่อบ่งบอกฐานะผู้สวมใส่

ศูนย์เครื่องเงินชมพุกาฯ สถานที่ผลิต รับซื้อ และจำหน่ายผลงานหัตถศิลป์ของชาวบ้าน
The gateway (right) leads to the Chomphu Phukha Silver Group's showroom (below) in Nan.

ชาวเขาเผ่าอ้าวเมี่ยนจนได้รับเชิดชูเกียรติให้เป็นหนึ่งในกลุ่มครูช่างผู้สาธิตงานศิลปหัตถกรรมเครื่องเงินประจำศูนย์ศิลปาชีพพิเศษในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

นอกจากนั้น ครูกลมยังเป็นผู้รวบรวมชาวไทยภูเขาผู้ผลิตเครื่องเงินในจังหวัดน่านให้เป็นกลุ่มก้อน สามารถขยายการผลิตและจัดตลาดรองรับอย่างเป็นระบบในนาม "กลุ่มเครื่องเงินชมพุกา" ที่มีบทบาทอย่างสูงในการเผยแพร่งานหัตถกรรมเครื่องเงินแบบฉบับเมืองน่านในปัจจุบัน

ครูกลม เป็นชาวไทยภูเขาเผ่าอ้าวเมี่ยนบ้านเกิดอยู่ที่ต๋อยปางแก อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน ต่อมาเมื่อมีการปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ที่แทรกซึมอยู่ตามเขตภูเขาสูงแถบจังหวัดน่าน ครอบครัวครูกลมจำเป็นต้องอพยพลงจากต๋อยมาพักอยู่ที่ศูนย์อพยพชาวบ้านป่ากลาง ตำบลป่ากลาง อำเภอปัว จังหวัดน่าน ในปี 2511

ในวัยเด็กครูกลมรับจ้างทำไร่ทำสวน แลกค่าจ้างรายวันเล็กๆ น้อยๆ พอโตเป็นหนุ่มก็เปิดร้านขายกล้วยเตี้ยขึ้นภายในหมู่บ้าน และหารายได้เสริมด้วยการเจียเวลาช่วงบ่ายไปทำผลิตภัณฑ์เครื่องเงิน โดยเรียนรู้วิชาช่างมาจากผู้อาวุโส

เครื่องเงินแบบดั้งเดิมของชาวเขาเผ่าอ้าวเมี่ยน มีเพียงแบบเดียวเท่านั้น คือ ลายสี่เส้ากระดูกงู ซึ่งต่อมาได้พัฒนาจนกลายเป็นเอกลักษณ์เครื่องเงินชมพุกาแห่งจังหวัดน่าน

จุดเริ่มต้นของเครื่องเงินกลุ่ม "ชมพุกา" มาจากชาวอ้าวเมี่ยนแห่งหมู่บ้านป่ากลาง อำเภอปัว เริ่มจากการผลิตในครัวเรือนแบบเล็กๆ ด้วยภูมิปัญญาโบราณที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ แต่ด้วยความมุ่งมั่น ละเอียด ประณีต มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทำให้เครื่องเงินชาวเขาของน่านมีชื่อเสียงขจรขยายไปอย่างกว้างขวางในเวลาไม่นาน

ผู้ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของเครื่องเงินชมพุกา คือ ครูกลม แซ่เต็ง ในฐานะผู้บุกเบิกสร้างชื่อเสียงเครื่องเงิน

ในครอบครัวและฝึกฝนจนสามารถพัฒนาฝีมือ มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการทำเครื่องเงินที่เป็นเอกลักษณ์ประจำเผ่าคือสร้อยลายสี่เส้ากระดุกงู

สร้อยคอชาวเขาของชาวหมู่บ้านปากกลางระยะแรกผลิตขายให้กับเจ้าหน้าที่ศูนย์สงเคราะห์ชาวเขา ปรากฏว่าเป็นที่ชื่นชอบในวงกว้าง จนในปี 2517 สามารถขยายตลาดไปยังมูลนิธิแม่ฟ้าหลวง และร้านเครื่องเงินแถวถนนวิบูลย์ จังหวัดเชียงใหม่

ปี 2519 เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในชีวิตครูกรมล เมื่อมีผู้สนใจมาว่าจ้างให้ทำสร้อยเงิน 9 สาย ลายสี่เส้ากระดุกงู จำนวน 3 เส้น ซึ่งต่อมาสร้อยดังกล่าวถูกนำไปทูลเกล้าฯ ถวายสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ และเป็นที่พอพระราชหฤทัยยิ่ง ทรงมีพระราชเสาวนีย์ให้คนออกตามหาช่างเงินผู้ผลิตสร้อยจนพบ

ในที่สุดครูกรมล แซ่เต็ง ก็ได้รับพระมหากรุณาธิคุณให้ถวายงานในฐานะครูผู้สาธิตการทำเครื่องเงินชาวไทยภูเขาประจำศูนย์ศิลปาชีพพิเศษฯ ที่เพิ่งตั้งขึ้น ทำให้เครื่องเงินน่านเริ่มมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั้งในประเทศและต่างประเทศมานับแต่นั้น

สำหรับ สร้อยเก้าสาย ที่ครูกรมล

สร้างขึ้นนั้นเป็นสร้อยเงินแบบฉบับดั้งเดิมของชาวเขาเผ่าอิวเมี่ยนที่เรียบง่ายแต่เมื่อประกอบกันขึ้นเป็นสายสร้อยแล้วกลับงดงามอย่างยิ่ง

กรรมวิธีการผลิต "สร้อยเก้าสาย" เป็นงานทำมือแบบโบราณทุกขั้นตอน โดยขึ้นรูปด้วยเส้นเงินที่นำมาดักเป็นลวดลายสี่เส้ากระดุกงูแล้วนำสร้อยทั้ง 9 สายมาเรียงร้อยประกอบเข้าด้วยกันเป็นเส้นเดียว เมื่อสวมใส่จะมีความงามเรียบหรูจากระยะห่างของช่องไฟระหว่างสายสร้อยแต่ละเส้นที่ออกแบบจัดวางอย่างลงตัว

ครูกรมลถวายงานรับใช้ในโครงการศิลปาชีพพิเศษฯ จนถึงปี 2524 จึงกราบบังคมทูลลาออกมาประกอบอาชีพในบ้านเกิดและชักชวนคนในหมู่บ้านที่แต่เดิมทำอะไรเลือนลอยไม่เป็นหลักแหล่งให้มารวมเป็นกลุ่มผู้ผลิตเครื่องเงินด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย จนมีกำลังการผลิตเพียงพอต่อความต้องการของตลาดในช่วงปี 2528-2532 ซึ่งเป็นยุคเครื่องเงินเมืองน่านรุ่งเรืองที่สุด

ขณะเดียวกันครูกรมลยังคงรักษาสืบทอดกรรมวิธีทำสร้อยเก้าสายแบบดั้งเดิมต่อไป แม้จะใช้เครื่องมือสมัยใหม่ในกระบวนการผลิตแล้วก็ตาม

สร้อยเก้าสาย

เครื่องมือแบบดั้งเดิม
ผนวกกับฝีมือช่างของช่าง
สรรค์สร้างงานสร้อยเงิน
ได้อย่างอัศจรรย์
Traditional tools of the trade
are used to achieve wonders,
like the nine-ply necklace.

เครื่องประดับเงินแบบต่างๆ
ที่มีเอกลักษณ์ และเป็นที่ยอมรับ
Signature ornaments from
Nan's silversmiths.

นอกจากเครื่องประดับแล้วครุฑมล
ยังได้ออกแบบจัดทำเครื่องเงินประเภท
เครื่องใช้ในชีวิตประจำวันหลากหลาย
รูปแบบด้วย เช่น สลุง ชัน พาน กระบวย
ช้อน รวมถึงตะกร้าเงินสานและเงินจลุลาย
ตามแบบโบราณ ซึ่งปัจจุบันกลายเป็น
ของสูงค่า หายาก ราคาแพงไปแล้ว
เนื่องจากราคาวัตถุดิบเงินสเตอร์ริงปรับตัว
สูงขึ้นมากเช่นเดียวกับราคาทองคำใน
ตลาดโลก ดังนั้น งานศิลปะเครื่องเงิน
ขนาดใหญ่น้ำหนักมากจึงเป็นผลิตภัณฑ์
ที่ต้องสั่งทำเป็นพิเศษเท่านั้น

การขยายตัวของตลาดเครื่องเงิน
เมืองน่านทำให้อาชีพผลิตเครื่องเงิน
ที่เคยจำกัดอยู่เฉพาะในหมู่ชาวไทยภูเขา
เริ่มขยายกิจการสู่คนพื้นราบ ต่อยอดให้
คนรุ่นหลังที่มีความรู้ความสามารถนำ
เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการ
ผลิตเครื่องเงินให้ได้รูปแบบสวยงาม
ทันสมัยมากยิ่งขึ้น

และต่อมาในปี 2528 ครุฑมลได้
รวบรวมกลุ่มผู้ประกอบการหัตถกรรมฝีมือ
เครื่องประดับเงิน เย็บปักประดิษฐ์ และ
สิ่งทอ จำนวน 52 คน จัดตั้งขึ้นเป็น
"ศูนย์เครื่องเงินชมพูกาและหัตถกรรม
เมืองน่าน" เพื่อไม่ให้ผู้ผลิตถูกเอารัด
เอาเปรียบด้านการตลาดจากพ่อค้าคนกลาง
และส่งเสริมอาชีพชาวไทยภูเขาให้มีรายได้
มั่นคงสามารถพัฒนารูปแบบสินค้าให้
หลากหลาย เป็นที่ต้องการของตลาดได้
มากยิ่งขึ้น โดยได้ซื้อศูนย์ฯมาจากพันธุไม้
หายากใกล้สูญพันธุ์ที่มีแหล่งกำเนิดเพียง
แห่งเดียวที่อุทยานแห่งชาติดอยภูคา
อำเภอปัว จังหวัดน่าน

ส่วนความพิเศษที่ทำให้เครื่องเงินเมืองน่าน แตกต่างจากที่อื่น โดยเฉพาะเครื่องเงินชมพูกา คือ “เนื้อเงิน” ซึ่งจะมีความบริสุทธิ์กว่าที่อื่น ด้วยมีธาตุเงินผสมอยู่สูงถึง 94-98 เปอร์เซ็นต์ มากกว่าค่าเฉลี่ยสากลที่ 92.5 เปอร์เซ็นต์

จังหวัดน่านจึงได้ชื่อว่าเป็นแหล่งผลิตเครื่องเงินที่มีคุณภาพมาตรฐานในระดับโลก ประกอบกับเป็นการผลิตที่ผสมผสานระหว่างเทคนิคสมัยใหม่และกรรมวิธีแบบชาวเขาที่ให้ความสำคัญกับคุณภาพเนื้อเงิน รูปแบบสวยงาม มีความคิดสร้างสรรค์ และคุณภาพฝีมือที่ละเอียดประณีต ไม่เหมือนใคร

“ศูนย์เครื่องเงินชมพูกาและหัตถกรรมเมืองน่าน” ยังเป็นสถานที่ผลิตรับซื้อและรับฝากขายสินค้าด้านหัตถกรรมฝีมือต่างๆ จากชาวเขาและชาวบ้านทั่วทั้งจังหวัดน่าน โดยมีช่างฝีมือเป็นสมาชิกจำนวนมาก

นอกจากนั้น ศูนย์ฯยังอบรมความรู้ฝึกอาชีพให้กับคนในชุมชนกว่า 200 ครอบครัว สร้างรายได้เฉลี่ยต่อคนประมาณ 5,000 บาทต่อเดือน

ปัจจุบันหัตถกรรมเครื่องเงินของจังหวัดน่านไม่เพียงแต่ได้รับความนิยมในหมู่คนไทย แต่เป็นสินค้าส่งออกที่

ทรงคุณค่า ได้รับความนิยมแพร่หลาย จนสร้างความทรงจำในหมู่คนทั่วไปว่า “นึกถึงเครื่องเงิน ต้องนึกถึงเมืองน่าน”

นับได้ว่าครูกรมล เป็นบุคคลแรกที่จุดประกายสืบสานงานเครื่องเงินของจังหวัดน่านพร้อมทั้งผลักดันให้ผลิตภัณฑ์เครื่องเงินน่านเป็นที่รู้จักในตลาดเครื่องเงินระดับประเทศและระดับสากล สามารถสร้างอาชีพสร้างรายได้สู่จังหวัด ช่วยกระตุ้นการท่องเที่ยวเมืองน่านได้อย่างดี สถาบันราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงได้มอบปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมแก่ครูกรมล แซ่เต็ง เพื่อเชิดชูเกียรติประวัติเป็นเยี่ยงอย่างต่อไป

นอกจากนั้น ผลิตภัณฑ์เครื่องเงินของศูนย์เครื่องเงินชมพูกาและหัตถกรรมเมืองน่าน ยังได้รับคัดเลือกให้เป็นสินค้า OTOP ระดับ 5 ดาว อีกด้วย

ปัจจุบันปราชญ์ชาวบ้านผู้นี้ ยังทำหน้าที่เป็นครูสาธิตประจำศูนย์เครื่องเงินชมพูกา และร้านเครื่องเงินในโรงแรมชมพูกา อำเภอปัว จังหวัดน่าน ซึ่งเป็นกิจการส่วนตัว ☘

CHOMPHU PHUKHA: Timeless Reflections of a Silver Savant

Words Sumitra Changgao Photography Varis Kusujarit

There is a rare plant species in Thailand that grows only on the summit of Doi Phu Kha National Park in northern Nan province. Known locally as Chomphu Phukha (*Bretschneidera sinensis*), the tree reaches bloom in February and March, with foot-long clusters of red-veined, hibiscus-shaped, pink blossoms. This exquisite rarity has lent its name to another specialty of Nan province — silver jewellery of an equally distinctive design.

Silver has been associated with jewellery since the dawn of civilisation, regardless of region or society. The knowledge and art of silversmithy, accumulated over the centuries, has also been passed down the generations, preserving the identity of each society through unique patterns. The Chomphu Phukha silver jewellery is one such pattern. Its origins date back to the ancient lu Mien, an ethnic hilltribe community also known as the Yao, whose members are acclaimed for their skill in making handicrafts. lu Mien folk maintain a tradition of wearing beautiful silver jewellery with their tribal costumes to demonstrate social distinctions within their society.

There is only one main kind, or pattern, of lu Mien tribal jewellery and it is called the *Si Sao Kraduk Ngu* pattern which, much later, was developed to become the specialty silver of Nan.

The starting point for Nan's Chomphu Phukha Silver Group came from its very cradle, at the home base of the lu Mien tribe itself — Pa Klang village in Pua district of Nan. Its first years saw only front-porch workshops with local silversmiths operating primitive tools to create

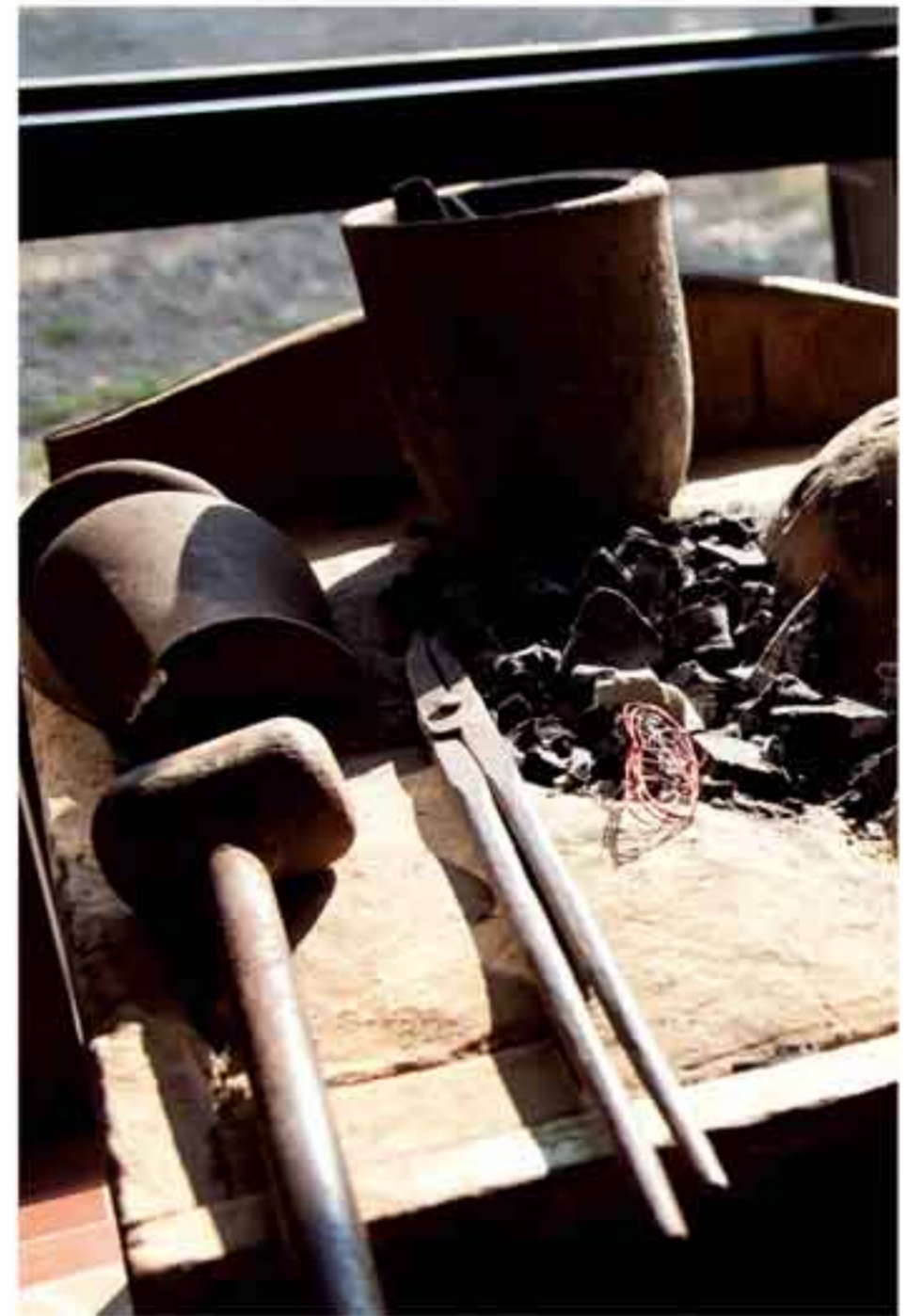

กระเป๋าดึงสตรีและของสะสม
One can sit and admire these lady's purses all day,
as well as the silver trinket holders which are miniature
replicas of bamboo containers filled with goods the
vendors of old carried from door to door.

artworks from their ancient tribal wisdom. The thing about this silverwork that captures the eye is its exceptional gleam and the neatness with which the unique design is rendered. Little wonder, then, that this tribal silver jewellery of Nan has, in such a short period of time, become much sought-after far and wide.

Certainly, behind every success story there is a man (or woman) in the saddle. We are talking about the person who launched Chomphu Phukha silver to its maturation. That person is Khru Kamol Sae Ten. As a bold pioneer who pushed this so-called "petty" tribal jewellery to the top of the line, Khru Kamol has been honoured as one of the most

important instructor-demonstrators at the Bangsai Arts and Crafts Centre.

Khru Kamol was the main force behind setting up the Nan guild of silversmiths, as he understood that forming a group made it easier to accelerate production and expand markets in a systematic manner. Thus was born the Chomphu Phukha Silver Group, which today plays a major role in publicising Nan's signature silver jewellery.

Khru Kamol was born a member of the lu Mien tribe from Doi Pangkae in Thung Chang district of Nan. But his story starts, instead, in Pua district where the young boy's family had relocated — to Ban Pa Klang's Shelter for Tribal People, because his mountain village and its surrounding areas were prone to menacing raids by communist rebels who for strategic reasons had set up operating bases in the forested hills.

เครื่องเงินทรงคุณค่าหลายชิ้น
ผลิตจากเทคนิคสมัยใหม่ผสมผสานกับ
กรรมวิธีแบบดั้งเดิม
Nan's silver jewellery is traditionally
hand-made, though modern technology is
harnessed to ensure the metal's purity.

As a child, Khru Kamol earned a meagre wage as a hired hand on the farm. Later he set up a noodle stall in the village, though this did not keep him from pursuing his dream. He dedicated his free time every afternoon to making simple tribal silver jewellery with knowledge acquired from his family elders. His skills improved to the point that he was soon able to flawlessly create the tribe's signature jewellery: the Si Sao Kraduk Ngu necklace.

At first, necklaces made by Ban Pa Klang's silversmiths were sold only to members of the staff working at the Hilltribe Support Centre. Within a short time its popularity spread further afield and, by 1974, the merchandise was reportedly seen on sale at Mae Fah Luang Foundation's shops and had reached as far as the silver market on Wualai street in Chiang Mai.

การพัฒนารูปแบบให้หลากหลาย เป็นที่ต้องการของตลาดยิ่งขึ้น
The increase in demand has led to a call for more and more choices in design.

The year 1976 proved a major turning point for Khru Kamol. An unnamed customer placed an order for three nine-ply Si Sao Kraduk Ngu necklaces. Khru Kamol crafted the necklaces as ordered. Without his knowledge, these were presented as gifts to Her Majesty Queen Sirikit, who was so pleased that she asked to meet the man who had accomplished a feat of such beauty. The outcome of this was that Khru Kamol was appointed as an

บางส่วนของเกียรติบัตรที่ได้รับ
Two of the several awards Khru Kamol has received for his expertise in working silver.

instructor-demonstrator at the Bangsai Arts and Crafts Centre. Another result of royal patronage was that silver jewellery from Nan province rose to a position of prominence on the list of Thailand's top quality products.

Khru Kamol based his nine-ply necklace on the lu Mien tribe's original pattern. However, its beauty was greatly enhanced by the repetition of nine small necklaces gathered to form one single ornament. The procedure for making a nine-ply necklace is entirely by hand, starting from weaving slivers of silver wire in the Si Sao Kraduk Ngu (Four-Fold Serpent's Spine) pattern and then tying them together one by one to make a big necklace from nine smaller necklaces. When worn, the beauty is enhanced by the artistically proportionate spaces created by the combined strips of silver.

Khru Kamol worked at Bangsai Arts and Crafts Centre till 1981, when he decided to return home to pursue his personal career. He started by

persuading his fellow villagers to turn to silver jewellery production using today's technology, instead of engaging in shifting cultivation. By the end of that decade, his group of silversmiths had grown to become Nan's prominent creators of silver jewellery.

Despite his interest in using modern technology to improve the production process, Khru Kamol has always been on guard to ensure that the tribal knowledge pertaining to the art of silver jewellery is neither forsaken nor forgotten. He therefore insists on using ancient folk wisdom to create his silverwork, with a little help from modern equipment.

Besides jewellery, Khru Kamol also designs and makes other items such as bowls, trays, kitchenware and woven baskets — all embellished with elaborate tribal motifs. These items are now high-priced rarities as the cost of sterling silver sheets continues to rise. Therefore, large and heavy products are unlikely to be found on the display shelves and must be specially ordered.

While remaining cognisant of the fact that this particular art form originated with the tribal hillfolk, the expansion of Nan's silver market helped open the profession to people from other communities. This expansion also permitted the use of modern technology to improve product quality.

In 1985, Khru Kamol registered the Chomphu Phukha Silver and Handicrafts Centre in the provincial capital of Muang Nan, by banding together 52 leading craftsmen in silverwork, embroidery and textile weaving. The group's mission includes fighting unfair price controls set by retail merchants, promoting financial stability for tribal artists, and facilitating the creation of new designs in order to meet the demands of fast-paced fashion trends.

ความงามคู่คุณภาพ
 "เครื่องประดับเงินขมพูภูคา"
 Silver rings and pendant made
 by the guild of silversmiths which
 Khru Kamol set up.

Today, Muang Nan has become a world-class centre for traditional silver jewellery, where modern technology is used only to enhance quality while the traditional procedures continue to be strictly followed in regard to beauty, creativity and pattern elaboration. And the Chomphu Phukha Silver and Handicrafts Centre serves as a meeting point for tribal folk and villagers from all over the province to sell, buy and exchange goods. At the centre, skilled members are always on hand to receive orders, which are then relayed to the production base in Pua district. The centre also provides training courses for more than 200 households in Nan, and this has helped each family member to earn 5,000 baht through participation in this occupation.

The great achievement of Chomphu Phukha silver is that today it is well-known not only at home but all over the world, having become one of the most popular export items. Indeed, we now have the widely quoted claim: "Think of Silver Jewellery, Think of Nan."

ครูมงคล ผู้ผลักดันให้เครื่องเงินน่าน เป็นที่รู้จักในตลาดระดับประเทศและสากล
Khru Kamol Sae Ten, the man who put Nan on the global jewellery map.

Chomphu Phukha jewellery really has always been something special. The silver used in its creation has a purity of 94-98%, which is much higher than the international standard ratio of 92.5%.

It is an indisputable fact that Khru Kamol was the person who almost single-handedly popularised his hometown's silverwork — not only in Thailand but internationally. His untiring efforts have spawned a flourishing cottage industry that is generating substantial income for Nan province. His works attract ever larger numbers of tourists, who visit the locality chiefly to admire and acquire traditional, hand-made silver jewellery of a quality that is unsurpassed.

In support of his cause and as a token of gratitude from society and the academia, Rajabhat University of Uttaradit (Nan Campus) has bestowed on Khru Kamol an honorary degree in industrial technology. Furthermore, silver products from Chomphu Phukha Silver and Handicrafts Centre now enjoy five-star status under the One Tambon, One Product (OTOP) classification of Thailand's quality local products.

Today, this humble local savant continues to spread his inestimable knowledge in the art of silverwork by holding classes at the Chomphu Phukha Silver Centre as well as the Chomphu Phukha Hotel in Pua district of Nan. ☸

กาน้ำชาสีลาตเขียนลายทอง
The gold-coloured,
hand-painted design turns
this celadon teapot into
a work of art.

ศิลาดล... บทเรียนชีวิตและปรัชญา ศิลปะล้ำค่าจากก้อนดิน

เรื่อง สุธีรา รุอสุวรรณ ภาพ วริศ กู้สุจริต

“เราไม่มีปัญหาในการดึงดูดให้ต่างชาติหันมาสนใจศิลปวัฒนธรรมของเรา เพราะทุกวันนี้ฝรั่งและชาติอื่นๆ เห็นว่างานศิลปะของไทยมีคุณค่า และงดงามน่าทึ่งอยู่แล้ว แต่ในอนาคตสิ่งเหล่านี้จะสูญหายไปจากสังคมไทย เพราะเราไม่เห็นคุณค่า”

ครูพงษ์ลักษณ์ สุวรรณมาลี
Khru Ponglak Suwanmalee

ภาชนะเคลือบเขียวสีด้า
แบบดั้งเดิม
Traditionally, celadon
ware is of a green hue with
the artwork painted only
in black, like this sculpted
mug and lidded urn.

ผอบเคลือบสีอิฐซีดูและสีเขียวไข่กา
The addition of gold colour heightens the beauty of these
miniature containers in blue and green celadon.

สิ่งที่วางเรียงรายอยู่เบื้องหน้าเราคือถ้วยโถโอชาม ตุ๊กตารูปสัตว์ขนาดเล็ก และของตกแต่งบ้าน
ในขนาดและรูปทรงต่างๆ ซึ่งล้วนแต่เป็นสีเขียวหลากหลายเฉด ใครที่เห็นต่างบอกได้ว่านี่คือ
เครื่องปั้นดินเผา แต่เมื่อขยับเข้าไปมองใกล้ๆ จึงเห็นรายละเอียดที่แตกต่าง ทันใดนั้น
หูก็พลันแว่วเสียงกริ่งกรังราวกับเสียงดนตรีลอยมาในอากาศ เราพยายามมองหาที่มาของเสียง
แต่ก็ไม่พบอะไร นอกจากบรรดาวัดตุ๊กที่ตั้งอยู่เบื้องหน้า

“นี่เป็นเสียงเครื่องปั้นดินเผากำลังร่าเริงตัว ดังมาจากเครื่องปั้นดินเผาที่เห็นนั่นแหละ”
ครูพงษ์ลักษณ์ สุวรรณมาลี เจ้าของบ้านผู้อารีและศิลปินผู้สร้างสรรค์ศิลาดลในชุดเครื่อง
แต่งกายลาลองตัดเย็บด้วยผ้าหม้อฮ่อมกล่าวยิ้มๆ ศิลาดลเป็นเครื่องปั้นดินเผาดั้งเดิมของไทย
ประเภทหนึ่ง แต่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่เหมือนเครื่องปั้นดินเผาประเภทอื่นตรงที่มักมีสีเขียว
เป็นหลัก โดยเฉดสีอาจหลากหลายได้ตั้งแต่สีเหลือง น้ำเงิน เขียวอ่อน เขียวแก่ ไปจนถึง
สีน้ำตาล แต่สีที่นิยมที่สุดคือเฉดสีเขียวอ่อนๆ เหมือนหยกหรือที่ภาษาช่างเรียกกันว่า
“สีเขียวไข่กา” นอกจากนั้นยังมีรอยแตกกลายงาทั่วชิ้นงานเห็นได้ชัดเจน

ห้องแสดงผลภัณฑ์
ซึ่งจัดชุดบรรจุกล่องเป็นของที่ระลึก
Say it with celadon :
The showroom is filled with
gift items and huge jars.

ร้อยกว่าปีมานี้เอง มีชาวไทใหญ่ในจังหวัด
เชียงใหม่ได้รื้อฟื้นการทำศิลาดลขึ้นมา
เครื่องปั้นดินเผาชนิดนี้จึงกลับฟื้นคืนชีวิต
เป็นที่รู้จักในสังคมไทยอีกครั้ง โดยมีการ
ผลิตและใช้สอยกันอย่างแพร่หลายใน
ภาคเหนือของประเทศไทย

ครูพงษ์ลักษณ์เล่าย้อนความให้ฟังว่า
สมัยก่อนเชียงใหม่เป็นแหล่งผลิตศิลาดล
ที่ขึ้นชื่อ โดยเฉพาะบริเวณวัดเจติยโป่ง
และช่วงสิงห์ (ช่วงหมายถึงลานกว้าง
ที่คนเอาของมาขายและแลกเปลี่ยนกัน)
ซึ่งปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของอำเภอเมือง
ผมว่าวิถีชีวิตสมัยก่อนมีเสน่ห์ เวลาเราไป
ซื้อขายของที่ตลาด ถึงจะขายเพื่อเงินแต่ก็
ไม่เหมือนกัน สมัยก่อนคนเอาของมา
ขายกันแบบใจถึงใจ คือขายด้วยรอยยิ้ม
ขายด้วยความสนุก เวลาเราซื้อของก็ไม่ใช่

ประวัติของศิลาดลสามารถสืบย้อน
ไปได้หลายพันปีโดยมีต้นกำเนิดอยู่ใน
ประเทศจีน เครื่องปั้นดินเผาชนิดนี้ถูกนำ
เข้าสู่ภาคเหนือของประเทศไทยและเป็นที่
นิยมแพร่หลายในสมัยสุโขทัย ดั้งมีหลักฐาน
ปรากฏว่าสุโขทัยเป็นแหล่งผลิตเครื่องเคลือบ

สีเขียวที่เรียกว่า "สังคโลก" เป็นเวลานาน
ถึง 200 ปี แต่เมื่อถึงสมัยอยุธยาเป็น
ราชธานี มีการนำเข้าเครื่องปั้นดินเผา
ประเภทต่างๆ จากจีนซึ่งได้รับความนิยม
มากกว่า ความชื่นชอบในศิลาดลจึงค่อยๆ
ลดลงจนสูญหายไปไฉนที่สุด จนกระทั่งเมื่อ

เรื่องราวและหน้าหนึ่งของประวัติศาสตร์ชาติไทย
ถูกจารึกและบอกเล่าผ่านศิลาดลฝีมือครูพงษ์ลักษณ์
Pages from Thailand's history have been pictorially rendered
on celadon pottery by Khru Ponglak.

คุณค่า ทุกวันนี้เราอยู่ในโลกวัตถุนิยม เราใช้เวลาและเงินทองไปกับสิ่งต่างๆ โดยไม่รู้ว่ากำลังสูญเสียรากเหง้าและตัวตนของเราเอง เราควรเรียนรู้วิถีการใหม่ๆ อย่างไอทีหรือเทคโนโลยีเพื่อนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน แต่นั่นไม่ใช่ชีวิตของเรา ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม เราต้องใช้ความสุขเป็นตัวตั้ง ไม่ใช่เงินหรือวัตถุ ทุกวันนี้เราสร้างบรรทัดฐานผิดๆ ให้สังคม ถ้าเด็กหิวก็แค่เดินเข้าร้านเซเว่น อีเลฟเว่น โยนอาหารเข้าไมโครเวฟ ไม่กินก็ทิ้งได้กิน อย่างนี้เด็กก็ไม่รู้ว่ามีศิลปะอะไรในการกิน ไม่รู้จักศิลปะในการใช้ชีวิต” ครูพงษ์ลักษณ์กล่าวถึงปรัชญาการดำเนินชีวิตพร้อมกับวิพากษ์วิถีของสังคมสมัยใหม่

ปัจจุบันครูพงษ์ลักษณ์ใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายกับคู่ชีวิตและช่างฝีมือท้องถิ่น ไม่กี่คนบนที่ดินซึ่งเป็นทั้งบ้าน โรงงาน และแกลเลอรีแสดงผลงาน ในหมู่บ้านเหนือ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นผู้บุกเบิกนำศิลปะแขนงนี้เข้ามาเผยแพร่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 แต่กว่าทุกอย่างจะลงตัวอย่างทุกวันนี้ เส้นทางชีวิตของเขาก็ผ่านอะไรมาไม่น้อย

แค่นเงินให้ ได้ของมาแล้วจบ แต่ยังมีมิตรภาพและความเป็นกันเองเหมือนญาติมิตรด้วย ผมว่าวิถีชีวิตแบบนี้แหละที่คลาสสิกและควรรักษาไว้ แต่ทุกวันนี้เราไม่ค่อยเห็นอะไรอย่างนี้อีกแล้ว”

ในฐานะครูช่างและผู้สืบสานงานหัตถกรรมไทย ครูพงษ์ลักษณ์ยืนยันว่าคนไทยควรหันกลับมามองรากเหง้าของตัวเอง แทนที่จะไล่ตามวัฒนธรรมตะวันตกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในขณะที่เดียวกันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนก็ควรเอาใจใส่รณรงค์ส่งเสริมให้งานศิลปหัตถกรรมไทยเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะในหมู่คนไทยด้วยกันเอง เนื่องจากปัจจุบันสิ่งเหล่านี้กำลังสูญหายไปจากสังคมไทยทีละเล็กละน้อย

“เราไม่มีปัญหาในการดึงดูดให้ต่างชาติหันมาสนใจศิลปวัฒนธรรมของเรา เพราะทุกวันนี้ฝรั่งและชาติอื่นๆ เห็นว่างานศิลปะของไทยมีคุณค่าและงดงามน่าทึ่งอยู่แล้ว แต่ในอนาคตสิ่งเหล่านี้จะสูญหายไปจากสังคมไทยเพราะเราไม่เห็น

จุดเริ่มต้นสู่การเป็นศิลปินศิลาดลของครูพงษ์ลักษณ์เริ่มขึ้นเมื่ออายุ 12 ปี ในวัยเยาว์ เขาใช้ชีวิตในจังหวัดเชียงใหม่ ใกล้กับจุดที่เป็นแหล่งผลิตศิลาดล จึงมีความคุ้นเคยกับงานประเภทนี้มาแต่เล็กแต่น้อย เมื่อสนใจใคร่รู้ จึงได้เริ่มเรียนวิธีการทำศิลาดลจากช่างฝีมือในละแวกบ้าน การมีใจรักในศิลปะและงานจิตรกรรมทำให้เรียนรู้การเขียนลายได้รวดเร็ว และผลิตเป็นชิ้นงานที่สวยงามแปลกตา ซึ่งนับเป็นข้อได้เปรียบอย่างหนึ่ง จนกระทั่งอายุได้ยี่สิบต้น ๆ จึงตัดสินใจจะยึดการทำศิลาดลเป็นอาชีพ และมุ่งหน้าเข้าสู่กรุงเทพฯ เพื่อฝึกฝีมือ ครูพงษ์ลักษณ์เริ่มงานแรกที่โรงงานก่องฟ้าซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับวัดจันทร์ประดิษฐารามในเขตบางแค ปัจจุบันได้ปิดตัวไปแล้ว โรงงานแห่งนี้มีเจ้าของเป็นคนจีนและมีความเชี่ยวชาญด้านการผลิตเครื่องปั้นดินเผาเขียนลายจีน ซึ่งโดยมากจะเป็นแจกันขนาดใหญ่

ที่นี้เองเขาได้เรียนรู้วิธีเขียนภาพสีแบบจีน จากจิตรกรชาวจีนผู้มีฝีมือชั้นครูท่านหนึ่ง ทักษะนี้ต่อมาได้กลายเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อวิชาชีพช่างทำศิลาดล นอกจากนั้น เขายังได้ศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง และปวารณาตนเข้าฝึกฝนกับผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญตามที่ต่าง ๆ

“สมัยก่อนผมทำงานไม่ได้เงินเดือนนะ ค่าแรงก็แล้วแต่จะให้ อย่างที่บอกว่าผมใช้หลักของตัวเองคือเอาความรู้เป็นที่ตั้ง จึงไม่ค่อยสนใจเรื่องเงินเท่าไร เพราะถือว่าเรามาเรียนรู้เพื่อสร้างฐานะอาชีพให้มั่นคงในวันข้างหน้า แค่มื้อที่อยู่มีการกินให้ก็ถือว่าสบายไปเยอะแล้ว ที่นี้พอทำงานไปได้ระยะหนึ่งก็เริ่มมีผลงานของตัวเองส่งไปที่โน่นที่นี่ เริ่มมีคนรู้จัก” ครูพงษ์ลักษณ์เล่าถึงช่วงต้นในเส้นทางอาชีพ หลังจากสั่งสมชื่อเสียงมาได้ระยะหนึ่ง ครูพงษ์ลักษณ์ก็ได้นั่งเก้าอี้ผู้บริหารอย่างเต็มรูปแบบ โดยบริหารโรงงาน

เครื่องปั้นดินเผาแห่งหนึ่งในจังหวัดลำปาง เป็นเวลานานถึง 9 ปี แต่สุดท้ายก็ลาออก เพราะเห็นว่าการเป็นผู้บริหารต้องคำนึงถึงตัวเลข ทุกอย่างต้องสร้างผลกำไรให้ได้มากที่สุด ลดต้นทุนให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งขัดกับปรัชญาการดำเนินชีวิตของตนเอง ด้วยเหตุนี้จึงได้คิดทำธุรกิจของตัวเอง โดยเปิดโรงงานขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ แต่โชคร้ายที่โรงงานต้องปิดตัวไปถึงสองครั้ง เนื่องจากขณะนั้นยังไม่เข้าใจกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจ และถูกกดราคาสินค้าโดยพ่อค้าคนกลาง

หลังจากความล้มเหลวครั้งนั้น ครูพงษ์ลักษณ์ตั้งใจว่าจะต้องเรียนรู้เรื่องการตลาดให้มากขึ้น จึงเดินทางเข้ากรุงเทพฯ อีกครั้ง เพื่อศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตลาดและการดำเนินธุรกิจ จนท้ายที่สุดได้มาตั้งโรงงานอยู่ในจังหวัดนครปฐม ณ จุดซึ่งเป็นที่ตั้งโรงงานในปัจจุบัน ในช่วงแรก ครูพงษ์ลักษณ์กับภรรยาต้องทุ่มเททำงาน

ภาชนะเขียนลวดลายรอการเคลือบและเผา
Celadon vessels await glazing and firing once the designs have been painted.

ศิลาดลแต่ละใบให้โทนสี
และลายแตกรานที่ไม่ซ้ำกัน
Only close inspection will
reveal that each piece of celadon
is unique — in its web of
tiny cracks and its singular tone
and shade of colour.

กันอย่างหนัก โดยทำงานทุกขั้นตอน
ด้วยตนเอง ตั้งแต่ออกแบบ ทำแบบ เผา
เขียนลาย เคลือบ จนกระทั่งสำเร็จเป็น
ชิ้นงานออกสู่ตลาด

ปัจจุบัน เครื่องปั้นดินเผาศิลาดล
บ้านเหนือเป็นที่รู้จักทั้งในหมู่ชาวไทยและ
ชาวต่างประเทศ และยังได้รับวุฒิบัตร
จากหน่วยงานต่างๆ เป็นเครื่องหมาย
การันตีคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นสภาการศึกษา
กรมทรัพย์สินทางปัญญา กรมประชาสัมพันธ์
มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม
และอื่นๆ อีกมาก บางครั้งคราวก็มี
คณบดีนักเรียนจากโรงเรียนนานาชาติ
มาเรียนรู้และฝึกฝนการทำศิลาดลกันอย่าง
สนุกสนาน และเมื่อเร็วๆ นี้ สถานี
โทรทัศน์ TCCTV และ BBC ก็ได้มาถ่ายทำ
รายการที่นี้เพื่อผลิตเป็นสารคดีเผยแพร่
ออกสู่ประเทศต่างๆ อีกด้วย

เมื่อถามว่าอะไรคือความแตกต่าง
ระหว่างงานศิลาดลที่นี้กับที่อื่นๆ
ครูพงษ์ลักษณ์กล่าวว่า “ผู้ผลิตเจ้าอื่นๆ
อาจจะพยายามพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยนำ
เทคนิคต่างๆ เข้ามาใช้ ไม่ว่าจะเป็นการ
แกะสลัก หรือเพิ่มสีลื่นต่างๆ ลงไป
แต่ที่นี้ยังคงใช้กรรมวิธีการผลิตและสไตล์
แบบดั้งเดิม โดยใช้สีเพียงสองสีในการ
วาดลวดลายคือดำกับน้ำตาล เนื่องจาก
เป็นสีดั้งเดิมที่ใช้กับงานศิลาดล นอกจากนี้
อาจมีการวาดลายทองลงไปบ้างตาม
ความเหมาะสม แต่ลวดลายส่วนใหญ่ยังคง
เป็นลายไทยเดิม หรือดัดแปลงแต่น้อย
เพื่อให้ชิ้นงานมีความโดดเด่นและร่วมสมัย
มากขึ้น แต่ถ้าเป็นชิ้นงานขนาดใหญ่ก็จะ
ใช้ลวดลายที่ซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งอาจเป็น
ภาพจำลองยุทธหัตถี หรือภาพวาดจาก
ตำนานของจีนก็ได้”

คุณเสถียร ศานติ นักเขียนบทกวีและอักษรจีน ผู้สรรค์สร้างผลงานภาพจีนร่วมกับครูพงษ์ลักษณ์ A poet and expert in Chinese calligraphy, Sathien Sanith (below) helps the master in painting Chinese themes.

ภาชนะลายครามแบบจีน ผลงานช่วงแรก ก่อนหันมาทำศิลาดลอย่างจริงจัง A huge ceramic jar painted in the style of Chinese art, created by Khru Ponglak years before he turned to celadon.

กรรมวิธีการผลิตเครื่องปั้นดินเผา
ศิลาดลยังคงใช้วิธีทำมือแบบดั้งเดิม
ในอดีตขั้นตอนการเตรียมดินเป็นขั้นตอน
ที่ซับซ้อนและยุ่งยาก แต่โชคดีที่ทุกวันนี้
เราสามารถซื้อดินสำเร็จรูปจากโรงงานได้
จึงช่วยลดขั้นตอนและเวลาไปได้มาก
หลังจากการเตรียมดินก็จะเป็นขั้นตอน
การขึ้นรูปซึ่งสามารถทำได้สองวิธี
คือขึ้นรูปด้วยมือโดยใช้แป้นหมุน หรือ
ผสมน้ำแล้วเทใส่แม่พิมพ์ ทั้งสองวิธีเมื่อ
ขึ้นงานแข็งและแห้งได้ที่แล้วจะถูกนำไป
เผาที่อุณหภูมิ 800 องศาเซลเซียส
นาน 5-6 ชั่วโมง โดยการเผาอบแรกนี้
ภาษาช่างเรียกกันว่า "เผาบิสกิต"
หลังจากนำชิ้นงานออกจากเตาและปล่อยให้
เย็นดีแล้วจึงทำการรavadลวดลาย
จุ่มชิ้นงานลงในน้ำเคลือบซึ่งมีส่วนผสม
หลักคือดินเหนียวกับซีเมนต์ (ปัจจุบัน

ใช้สารเฟอริกออกไซด์แทนซีเมนต์
ซึ่งหาได้ยาก) แล้วนำไปเผาอีกครั้ง
ที่อุณหภูมิ 1,200-1,300 องศาเซลเซียส
นาน 12 ชั่วโมง หลังการเผาครั้งที่สอง
นี้เอง เมื่อนำออกจากเตาเผา ชิ้นงาน
จะเริ่มรานตัวจนเกิดเป็นรอยแตกกลายงา
"ตอนที่ชิ้นงานเย็นตัวลงจะมีเสียง
เหมือนเสียงดนตรีเกิดขึ้น เพราะดินเหนียว
กับน้ำเคลือบเกิดการหดตัวไม่เท่ากัน
เกิดเป็นรอยแตกกลายงาเล็กๆ ทั่วพื้นผิว
ซึ่งแต่ละชิ้นจะมีลวดลายไม่เหมือนกันเลย
นี่แหละคือเสน่ห์ของศิลาดล" ครูพงษ์ลักษณ์
กล่าวถึงที่มาของเสียงและตบท้ายด้วย
รอยยิ้มกว้าง
ก่อนคณะสัมภาษณ์จะลากลับ
ครูพงษ์ลักษณ์ยังได้ยื่นถุงพลาสติก
บรรจุสิ่งของหนักๆ ห่อไว้ในกระดาษ
หนังสือพิมพ์ให้ เรามองไม่เห็นว่าเป็น

ข้างในคืออะไร แต่ก็ได้รับการเฉลยว่า
"ด้วยน้ำศิลาดล ให้อุ่นน้ำกิน เวลากินน้ำ
จะได้ดูของสวยๆ งามๆ ไปด้วย"
ประโยคสุดท้ายก่อนลาจากดูเหมือนจะย้ำ
ปรัชญาการดำเนินชีวิตของชายผู้นี้ได้เป็น
อย่างดี นั่นคืออย่าทิ้งตัวตนของตัวเอง
อย่าทิ้งศิลปะในการใช้ชีวิต..." ❀

CELADON... Lessons from Life, Wisdom from Earth

Words Suteera Torsuwan Photography Varis Kusujarit

Jade-green glazed tableware. Miniature animals. Home decor items of diverse shape and size. All placed in neat rows, like a choir poised in praiseful prayer to the creator's skill. From a distance the eye has perceived that these objects are ceramic in construct; it is only upon closer inspection that one discerns a startling departure from the norm — in sound rather than sight: a steady tinkling of tiny cracks fractures the silence. But from where? Wherefrom this low-key orchestration? This hushed hubbub of crackling crescendos? One tries to pinpoint the source of the sound, but there is nothing here except these ceramic objects.

ตุ๊กตารูปสัตว์ ลินค้าของที่ระลึกตัวน้อย
Cute gift items in celadon.

“That sound is the cracking of Celadon. It emanates from the pottery,” whispers Khru Ponglak Suwanmalee, smiling conspiratorially as he lets us in on the secret. Our generous host and celadon expert is casually attired in the traditional hand-woven *mor-hom* indigo ensemble of half-sleeved cotton shirt and loose trousers. With the ease of an accomplished master, Khru Ponglak explains that celadon has through the centuries been widely popular as a form of Thai traditional stoneware, due to its unique characteristics — including a beautiful glaze that varies from yellow, blue and pale green, to dark green and brown. The most popular colour is jade-green: the exact term in Thai is “khieo khai ka” (green as a crow’s egg). The other important feature of celadon is the network of fine cracks described across the entire surface of the product.

The history of celadon can be traced back to ancient China, from where kaolin clay was imported via northern Thailand, to Sukhothai which was a flourishing pottery centre during the 13th century AD. Known as Sangkhalok (i.e. Song Dynasty pottery), these ceramic products were locally produced for some 200 years. The ascendancy of the Ayutthaya period in the 15th century spelled the end for Sangkhalok, however, as new types of porcelain imported from China became more and more popular.

Then, a century or so ago, the art of celadon pottery was revived by the Shan tribal folk in Chiang Mai, thereby bringing it back to Thai society. Celadon has remained with us ever since, being chiefly produced and used in northern Thailand. Khru Ponglak recalls: "Most of the celadon was produced in Chiang Mai city, especially around Wat Jedi Plong and Kuang* Singh, which are part of Muang district today. In my opinion, the lifestyle in the old days was much more charming. Even in the market where people traded products for money, there was much more fun and camaraderie because people put their hearts into what they did. If you bought something, what you received was not only an item or product but also friendship and kindness. To me, this Thai way of life is quite classic and should be preserved. Unfortunately, it has faded from our society at present."

(*Kuang means an open area where people come to sell and buy products.)

As a master artisan, he carries the firm conviction that Thai people should stop and look back at their

การตกแต่งบ้านด้วยชิ้นส่วนศิลาดล สะท้อนอัตลักษณ์และความภาคภูมิใจของครูพวงษ์ลักษณ์
There's method in the mish-mash:
Ceramic pottery in all shapes and sizes decorate the walls, announcing to all that a magical potter lives here.

สินค้าประเภทของตกแต่งบ้านและสปา ได้รับความนิยมในต่างประเทศ
These items for home and spa decor are being eagerly snapped up abroad.

own roots instead of chasing after the Western way of life. In the meantime, both relevant public and private organizations should play a more serious role in promoting Thai arts and crafts throughout the nation to prevent them from becoming extinct.

"We don't have any problems in promoting our arts and culture to foreigners, who are already aware of their value and beauty. On the other hand, these good things will be lost from our society if we Thai people lose interest in their value. We are living in a world of materialism. We spend time and money on consumption without even noticing that we are losing our own roots and identity. It is good to adopt modern advances like IT and technology into our everyday lives as they are very beneficial, but we have to realise that such things do not really define our lives. Whatever you do, the most important thing is your own happiness, not superficial things like objects or money. We have also imposed wrong values on our

society. For example, when a boy gets hungry he simply walks into a 7-Eleven store and buys microwaved food, which he gets in a matter of minutes. However, in so doing, he will never know the art of eating or, worse, experience the beauty of life.” It is clear that our master craftsman is less than enamoured of modern Thai society.

Khru Ponglak’s lifestyle reflects the Gandhian philosophy of “simple living, high thinking”. His gallery, factory and house are located on a plot of land in Ban Nuae, Nakhon Chaisri district of Nakhon Pathom province. As a pioneer, he was the first person to bring this art-form to the locality in 1992. But before finally settling down here, there were hard lessons he had to learn along the way.

ภาชนะถูกพักไว้ให้เย็นตัวหลังการเผา หากเย็นใกล้ๆ จะได้ยินเสียงกริ่งกริ่งน่าฟัง
Once out of the furnace, the pots are left on the shelves to cool.
This is when they start “singing”.

The path to celadon mastery began when he was only 12. Growing up in a home located near the kilns in Chiang Mai, he learned how to make celadon pottery from craftsmen in the neighbourhood. His love of art gained him proficiency in painting and his work soon became distinctive. By the time he'd reached his 20s, he knew that his profession could be none other than that of an accomplished celadon artisan. He made his way to Bangkok where he started his first job at Kong Fah factory near Wat Janpradittharam in Bang Kae district. The factory (which has since closed down) was owned by a Chinese family which specialised in making ceramic ware adorned with Chinese art. It was here that he learned Chinese painting, which was to prove very beneficial in his later career. He also continuously amassed pertinent knowledge through self-study and by practising with the experts.

"As an apprentice I yearned for nothing but knowledge. I never sought money for work as that depended on my teachers' judgement. Instead, I knew that what I learned would become a strong foundation for my future career. Also, as an apprentice I received shelter and free meals in return, which satisfied me enough. From there, I started producing many works to supply the market and gradually gained a reputation from my pieces of art," the master artisan elaborates with some pride.

As word of his talent gradually spread, he received an invitation to manage a ceramics factory in Lampang province, where he remained for nine years as the executive in charge of production. In the end he decided to leave because the work there conflicted with his philosophy. While he wanted to produce good works of art, being an executive meant that he had to aim for the highest profit at the least cost. In the hope of fulfilling his ambition, he opened his own factory in Chiang Mai. Unfortunately, his lack of business acumen and the low price ceiling enforced on

his products by middlemen resulted in the factory having to close down twice.

These failures impelled Khru Ponglak to return to Bangkok, this time to learn more about marketing and running a business. Finally, armed with sufficient knowledge, he set up his factory in Nakhon Pathom. In the beginning, both husband and wife had to keep nose to the grindstone and shoulder to the wheel, doing every process by themselves whether it was designing, moulding, firing, painting, glazing or marketing the products.

Today, celadon ware from Ban Nuae is well-known among lovers of handicrafts, both Thai and foreign, and the quality is guaranteed by many state organizations such as Office of the Education Council, Department of Intellectual Property, Public Relations Department and the Distance Learning Foundation, among others. From time to time groups of students from international schools visit the factory to learn a new activity — celadon making — which they seem to enjoy very much. Last but not least, famous television

ภาพเขียนพู่กันจีน
ศิลปะอีกแขนง ที่ครูพงษ์ลักษณ์
มีความชำนาญเป็นพิเศษ
Chinese brush painting
is one of Khru Ponglak's talents.

companies like the BBC and TCCTV recently visited the premises to film documentaries on celadon making, which are to be broadcast internationally.

When asked to define the difference between his work and that of similar products made elsewhere, Khru Ponglak says: "It is in the style and painting. Most celadon makers try to develop their products with new techniques, whether it deals with carving, engraving or the colouring process. We, on the other hand, continue to maintain the traditional style and processes. We use only two colours on most of our products, black or brown, as they are the traditional colours for painting celadon. Some pieces could be embellished with gold paint if appropriate. Most of the motifs are still classical Thai, even though they may be adapted a bit for a more unique and contemporary look. For bigger pieces, the painting can be more elaborate, mostly portraying scenes of historic warfare or Chinese legends."

Khru Ponglak has always been a true disciple of this ancient art: "Our production process is done manually, just like in the past. Clay preparation, which is the first step in making celadon, is somewhat tricky and time-consuming. Luckily, today we can buy high quality black clay from factories, so it helps reduce the time and production process. The clay is slapped onto the wheel and kneaded by hand, with the addition of water to make it pliant, and then shaped into the desired form. It is then placed in a mould and left to harden. After that, the pottery is fired for the first time,

at temperatures reaching 800 degrees Celsius, for five to six hours. The technical term for this stage is 'biscuit firing'. After that the products are cooled in the open air, painted, dipped into a glaze solution made of clay and wood ash — the latter has now been replaced with ferric oxide. The pottery is then fired for a second time at 1,200-1,300 degrees Celsius for 12 hours."

It is after the pottery is taken out of the kiln that the cracking begins.

"When the glazed products are cooling, they create a crackling sound. This is caused by the different rates of contraction between the body of clay and the

glazed surface; the result is that a network of minuscule cracks forms all over the surface of the artwork. Each piece is thus rendered different from the other and that is the charm of celadon ware," reveals Khru Ponglak, smiling broadly as we reach the end of this impromptu lesson.

As we are about to take our leave, the master artist hands us a plastic bag containing something weighty wrapped in old newspaper. "A celadon glass for each of you, so you can see something beautiful while drinking," says Khru Ponglak. His statement perfectly underscores his philosophy: don't forget your own roots, don't neglect the art of living. ☺

New Milestone for SACICT with Debut of

“International Innovative Crafts Fair 2012”

Ever alert to opportunities for further promoting Thai handicrafts among domestic and international buyers, the SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) has pushed the envelop further by hosting the first “International Innovative Crafts Fair 2012” (IICF 2012), where the choicest selections of the country’s rich cultural heritage were displayed for the world to marvel at.

The four-day international crafts fair made its debut at BITEC Bangna, Bangkok, with Deputy Commerce Minister Mr. Siriwat Kachornprasart presiding over the opening on March 15, 2012. On hand to welcome him were SACICT Director Mrs. Pimpapaan Charnsilpa and senior executives from the centre. It is noteworthy that while the event highlighted Thailand’s exquisite offerings, IICF 2012 also attracted the participation of foreign exhibitors, who brought with them the best in art and crafts from some 20 countries, including Myanmar, Singapore, China, Nepal, Pakistan, Morocco, Turkey, France and Italy, among others.

The fair also featured internationally-recognized works of art from around the world — chandeliers, glassware and jewellery from Austria and earthenware creations from Denmark, for example. The exhibition also had a special section, “Thai Craftmasters”, where innovative products created by SACICT’s three talented and expert craftsmen were specially featured. These included furniture made from Yan Lipao vine and chairs made from pineapple fibre, designed by Mr. Suwan Kongtien; decorative bamboo lamps created by Mr. Korakot Aromdee, and hand-woven rugs made from natural fibres by Mrs. Rapee Leelasiri.

IICF 2012 also included informative seminars — “Innovation Crafts Trend” and “Successful Innovation Crafts of Thailand” — with distinguished speakers from South Korea, Australia, and France among the panellists. That this very first IICF has proven to be a hit among the general public right from the word go, means another feather in SACICT’s illustrious cap.

ศ.ศ.ป. เชิดชู “ช่างหัตถศิลป์ไทย” คิดสรรครูปร่าง 9 แขนงโชว์ผลงานใน “เทศกาลนวัตกรรมศิลปนานาชาติ”

เพื่ออนุรักษ์มรดกช่างหัตถศิลป์ชั้นเอกทั่วประเทศไม่ให้สูญหายไปกับกาลเวลา ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) ได้จัดโครงการ “ช่างหัตถศิลป์ไทย” โดยรวบรวมขึ้นทะเบียนและจัดประกวดผลงานของครูช่าง 9 แขนงเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา โดยผลงานดังกล่าวมีความเชื่อมโยงกับงานช่างสิบหมู่ของไทย และมีครูช่างตอบรับมาขึ้นทะเบียนแล้วทั้งสิ้น 780 ราย

ทั้งนี้ ผู้ชนะการประกวดช่างหัตถศิลป์ไทยทั้ง 9 แขนง มีดังนี้ กลุ่มเครื่องไม้ ได้แก่ นายเพชร วิริยะ กลุ่มเครื่องจักสาน ได้แก่ นางสาวมณฑา กังวานก้อง กลุ่มเครื่องปั้นดินเผา ได้แก่ นายสมทรัพย์ ศรีสุวรรณ กลุ่มเครื่องทอ (เครื่องผ้า) ได้แก่ นายสงคราม งามยิ่ง กลุ่มเครื่องรัก ได้แก่ นายจักรกฤษณ์ สุขสวัสดิ์ กลุ่มโลหะ ได้แก่ นายดิเรก สิทธิการ กลุ่มเครื่องหนัง ได้แก่ นายสมพงษ์ ชูจิต กลุ่มเครื่องกระดาส ได้แก่ นายเบญจพล สิทธิประณีต และกลุ่มเครื่องหิน ได้แก่ นายสุนทร โสวาปี ซึ่งมีผลงานช่างฝีมือไทย ทั้ง 9 ท่าน ได้รับการเชิญเกียรติร่วมจัดแสดงในงานเทศกาลนวัตกรรมศิลปนานาชาติ 2555 หรือ The International Innovative Crafts Fair 2012 : IICF 2012 ซึ่งจัดขึ้น ณ ศูนย์นิทรรศการและการประชุม ไบเทค บางนา ระหว่างวันที่ 15- 18 มีนาคม ที่ผ่านมานี้

SACICT Celebrates the Expertise of Thai Masters at IICF 2012

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT) recently celebrated the genius and talent of local craft experts by initiating a project called “Thai Craftmasters”, which brought together masterpieces created by artists and artisans from all over the country. The project, launched in February 2012, immediately received an impressive response, with more than 780 Thai craftsmen, artists and artisans registering to take part in the “Nine Categories of Craftmasters” competition. The winning creations were prominently displayed at the “International Innovative Crafts Fair 2012” (IICF 2012) which took place in Bangkok during March 15 – 18, 2012.

Among the proud winners were Mr. Petch Wiriya (woodwork); Ms. Montha Kangwankong (basketry); Mr. Somsab Srisuwan, (earthenware), Mr. Songkram Ngamyang (textiles and weaving), Mr. Chakrit Suksawas (lacquer work); Mr. Direk Sithikarn (metal ware); Mr. Sompong Chuchit (leatherwear); Mr. Benjaphol Sithipranit (traditional Thai paper art) and Mr. Soonthorn Sowapi (stoneware).

**“Love & Live Together in Harmony”:
Painting Contest in Honour of
Beloved King**

The SUPPORT Arts and Crafts International Centre of Thailand (SACICT), in collaboration with Bangsai Arts and Crafts Centre and MCOT Public Company Limited, recently hosted a painting contest in honour of His Majesty the King’s 84th birthday.

Under the theme “Love & Live Together in Harmony”, the contest was divided into two categories — oil colour painting and acrylic painting — and provided ample opportunity for artists across Thailand to express their utmost gratitude towards our beloved King. The winning masterpieces were exhibited in the main foyer of Mingmangala Building throughout March for visitors to admire and enjoy.

The presentation of awards was held at SACICT headquarters in Ayutthaya province, with Khunying Laksana Chanthorn Laohabhan being graciously appointed by HRH Princess Chulabhorn to preside over the ceremony. The entire project served as a beautiful compliment to His Majesty’s inspiring creativity and remarkable ingenuity. The top honours went to three artists for their outstanding paintings, 18 others won complimentary prizes while another 44 received notable mentions. There were also special prizes for selections submitted through the Internet.

**ศ.ศ.ป. จัดพิธีมอบรางวัลการประกวดภาพจิตรกรรม
“รู้ รัก สามัคคี ไตร่ตรองพระบารมี 84 พรรษา มหาราชิน”**

สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้คุณหญิงลักษณาจันทร เลาหพันธ์ เป็นผู้แทนพระองค์ ในพิธีมอบรางวัลจิตรกรรมภาพวาดสีน้ำมันหรือสีอะคริลิก เฉลิมพระเกียรติในหัวข้อ “รู้ รัก สามัคคี ไตร่ตรองพระบารมี 84 พรรษา มหาราชิน” แก่ผู้ได้รับรางวัลยอดเยี่ยม 3 ราย รางวัลชมเชย 18 ราย รางวัลประทับใจ 44 ราย และรางวัลผู้เข้าร่วมกิจกรรมทางอินเทอร์เน็ต โดยพิธีมอบรางวัลในครั้งนี้ จัดขึ้น ณ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การประกวดครั้งนี้จัดขึ้นเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 84 พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว 5 ธันวาคม 2554 โดยศูนย์ศิลปาชีพ บางไทร ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ร่วมกับศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน) และบริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) เพื่อให้ประชาชนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้ร่วมกันแสดงพลังความสามัคคีภายใต้ร่มพระบารมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยผลงานที่ชนะการประกวด ถูกจัดแสดงตลอดเดือนมีนาคม ณ บริเวณห้องโถงกลาง ชั้น 1 ภายในอาคารมิ่งมงคล และเปิดให้ผู้สนใจเข้าร่วมชื่นชมผลงานได้ฟรี

BIG + BIH 2012
BITEC, BANGNA
APRIL 17-22, 2012

BIG + BIH 2012 is a leading international fair spanning over 40,000 square metres of display space and featuring the thematic presentation titled "Heart of Design & Lifestyle, Showcase of ASEAN". The dual display of gifts and houseware underscore the creative edge of Thai designers who are now in the global spotlight.

Some 600 companies will occupy more than 1,600 booths, offering the latest products from Thai entrepreneurs as well as their counterparts from throughout ASEAN and the world. Among the highlights are the Design Hall displaying the young designers' artistic creations, International Pavilion, Design Forum, OTOPI to the World Exhibition, and DEmark Exhibition of products awarded for excellent design.

Find out more at www.thaitradefair.com or www.bigandbihfair.com

งาน BIG + BIH 2012 ศูนย์นิทรรศการและการประชุมไบเทค บางนา 17-22 เมษายน 2555

สุดยอดงานแสดงสินค้าไลฟ์สไตล์และของขวัญ (เมษายน) จะจัดขึ้นบนพื้นที่กว่า 40,000 ตารางเมตร ภายใต้แนวคิด "Heart of Design & Lifestyle Showcase of ASEAN" เพื่อแสดงศักยภาพและพลังความคิดสร้างสรรค์ของคนไทย ผ่านดีไซน์อันโดดเด่น มีเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ที่กำลังเป็นที่สนใจของตลาดโลก

ภายในงานมีการจัดแสดงสินค้าหลากหลายจากผู้ประกอบการชั้นนำทั้งของไทย กลุ่มประเทศอาเซียน และประเทศอื่นๆ จากทั่วโลก รวมกว่า 600 ราย ในกว่า 1,600 คูหา นอกจากนี้ยังจัดสรรพื้นที่โซนสินค้าดีไซน์ หรือ Design Hall แสดงผลงานนักออกแบบรุ่นใหม่ และ International Pavilion จากทั่วโลก รวมถึงกิจกรรมพิเศษ อาทิ Design Forum นิทรรศการสุดยอดสินค้า OTOPI สู่ตลาดโลก นิทรรศการสินค้าไทยที่มีการออกแบบดี (DEmark) และอีกมากมาย

ชมรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.thaitradefair.com หรือ www.bigandbihfair.com

LifeStyle Vietnam 2012

18-21 April

ไลฟ์สไตล์ เวียดนาม

Tan Binh Exhibition & Convention Centre

นครโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม

18-24 เมษายน 2555

งานแสดงสินค้าของแต่งบ้านและของขวัญของที่ระลึกครั้งยิ่งใหญ่โดยผู้เล่นหน้าใหม่
ในอุตสาหกรรมย่านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภายในงานจะรวบรวมผลิตภัณฑ์
หลากหลายประเภท ทั้งสินค้าที่เน้นแนวคิดสร้างสรรค์ งานหัตถกรรมชั้นสูง
สินค้าที่ผลิตในเชิงอุตสาหกรรม โดยมีการจัดเตรียมส่วนบริการเพื่อติดต่อ
ประสานงานกับลูกค้าไว้อย่างครบครัน

แวะเข้าไปชมเว็บไซต์เพื่อค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ www.lifestyle-vietnam.com

LIFESTYLE VIETNAM
TAN BINH EXHIBITION & CONVENTION CENTRE
HO CHI MINH CITY, VIETNAM

APRIL 18-24, 2012

LifeStyle Vietnam has made a name for itself as one of the major home decor and gifts fairs in Southeast Asia in recent years. It provides a combination of exceptional creativity, fine craftsmanship, well-selected merchandise, and personalised customer service which make it a popular event.

Featuring innovative products for enhanced living experiences, home decoration and accessories, the fair welcomes both Vietnamese suppliers as well as overseas exhibitors. Learn more from <http://lifestyle-vietnam.com>

งานแสดงสินค้าของขวัญ ของแต่งบ้าน
ประเทศจีน (ฤดูใบไม้ผลิ)
ณ Shenzhen Convention &
Exhibition Centre
เมืองเซินเจิ้น ประเทศจีน
25-28 เมษายน 2555

งานแสดงสินค้าของตกแต่งบ้านที่ใหญ่ที่สุดในจีน
ซึ่งจัดติดต่อกันเป็นครั้งที่ 20 ในปีนี้ ในงานมีการ
รวบรวมผลิตภัณฑ์นานาชนิดตั้งแต่เครื่องเซรามิค
เครื่องหนัง ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากกระดาษ ของขวัญ
ของตกแต่งบ้าน รวมถึงบรรจุภัณฑ์และการหีบห่อ
ประเภทต่างๆ ผู้ประกอบการในประเทศจีนมักจะเลือก
ใช้โอกาสนี้เป็นช่วงเวลาดีๆ เพื่อเปิดตัวสินค้า
ในขณะเดียวกันก็เป็นโอกาสที่เปิดกว้างให้ผู้ค้าจาก
ต่างประเทศได้ทำตลาดในจีนเช่นกัน

สนใจเปิดตลาดสู่กลุ่มผู้บริโภคฉบับล้านๆ ราย
ในแผ่นดินมังกร ชมข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่
[http://www.chinagiftsfair.com/szapreng/
index.aspx](http://www.chinagiftsfair.com/szapreng/index.aspx)

**GIFTS &
HOME**

**GIFTS & HOME CHINA SPRING
THE 20th CHINA INTERNATIONAL GIFTS,
HANDICRAFTS, WATCHES & HOUSEWARE FAIR
SHENZHEN CONVENTION & EXHIBITION CENTRE
SHENZHEN, CHINA
APRIL 25-28, 2012**

The fair is reckoned as the largest of its kind in China, bringing together buyers and exhibitors from far and wide. It features an extensive display of gifts and premiums, home products, arts and crafts, leather products, accessories, packaging and paper products, beauty and healthcare products, stationery, coins and collectibles, etc. This mega event is also very strategically organized during the best buying seasons of China ensuring the commercial success of the event.

Visit the fair website at [http://www.chinagiftsfair.com/
szapreng/index.aspx](http://www.chinagiftsfair.com/szapreng/index.aspx)

Perú Gift Show 2012

งานมหกรรมของขวัญเปรู ณ กรุงลิมา
Jockey Plaza Convention Centre
กรุงลิมา ประเทศเปรู
26-28 เมษายน 2555

อีกหนึ่งงานแสดงสินค้าที่น่าสนใจ โดยเฉพาะผู้ที่ให้ความสนใจตลาดใหม่ๆ ในละตินอเมริกา นั่นคืองานเปอร์กีฟโชว์ ซึ่งเป็นงานแสดงสินค้าในกลุ่มผลิตภัณฑ์ดังกล่าวที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคแห่งนี้ มีผู้เข้าร่วมงานที่เป็นผู้ผลิตสินค้าจากเปรูและนานาชาติ เรียกว่าเป็นพื้นที่สำหรับผู้เชี่ยวชาญในสินค้าตกแต่งบ้าน หัตถกรรม ของขวัญให้เข้ามาชม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา กระแสความนิยม ผลิตภัณฑ์และบริการ รวมทั้งรับชมผลิตภัณฑ์อย่างใกล้ชิดได้ภายในงาน

ดูรายละเอียดของงานได้ที่ www.promperu.gob.pe

PERU GIFT SHOW 2012
JOCKEY PLAZA CONVENTION CENTRE
LIMA, PERU

APRIL 26-28, 2012

The Peru Gift Show, featuring handmade gifts and home accessories, is one of the largest fairs in Latin America. Exhibitors are companies from Peru and around the world, presenting their products to a professional audience. This exhibition represents a communication and information platform for the industry and offers exhibitors the opportunity to present their products to experts. Visitors can find in-depth and comprehensive information here about the latest developments, trends, products and services in various fields.

More information is available through its website: www.promperu.gob.pe

สืบสานอัตลักษณ์เรือนไทย ในขนาดย่อส่วน

เรื่อง นพวรรณ เจริญสินถาวร ภาพ วริศ กู้สุจริต

เรือนไทย คือเอกลักษณ์ของชาติ ที่แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทย และสะท้อนวิถีชีวิตในอดีต แต่ปัจจุบันเมื่อสังคมเมืองขยายตัว บ้านเรือนทรงไทย ได้เริ่มหายไปและแทนที่ด้วยตึกสูงระฟ้า คอนโดมิเนียม รีสอร์ท โรงแรม ฯลฯ

ทุกคนล้วนเข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงและมีได้ปฏิเสธความเจริญทางวัตถุ แต่หลายฝ่าย ได้มีความห่วงใย และมุ่งหวังอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาและสถาปัตยกรรมบ้านทรงไทย ไม่ให้สูญหายไปตามกาลเวลา

หนึ่งในเขาเหล่านั้นคือ อาจารย์สุราษฎร์ จิตรละมัย หัวหน้าแผนกช่างบ้านทรงไทย ศูนย์ศิลปาชีพบางไทรฯ ซึ่งกล่าวว่า “บ้านเรือนไทยแบบดั้งเดิม ปัจจุบันหาดูได้ยากแล้ว แทบจะไม่มีให้ดูเลย ที่เห็นก็เห็นได้จากรูปถ่าย ซึ่งที่จริงแล้วบ้านเรือนไทยมีเอกลักษณ์ที่สวยงาม ไม่แพ้สถาปัตยกรรมของชาติอื่นๆ แต่คนไทยไม่ค่อยเห็นคุณค่าของดีที่ตัวเองมีอยู่”

อาจารย์ยังกล่าวอย่างหนักแน่นถึงความปรารถนาและที่มาของแนวคิดในการสร้างโมเดล แบบจำลองบ้านทรงไทยว่า “อยากอนุรักษ์สิ่งที่ดีงามที่เป็นภูมิปัญญาของคนรุ่นก่อนเอาไว้ ให้คนรุ่นหลังได้รับรู้ถึงความสวยงามประณีตของสถาปัตยกรรมไทย ไม่อยากให้วัฒนธรรมของ

อาจารย์สุราษฎร์ จิตรละมัย
หัวหน้าแผนกช่างบ้านทรงไทย
Ajarn Surat Jitlamai,
head of the Classical
Thai Homes Department.

ต่างชาติเข้ามากลืนวัฒนธรรมและวิถีชีวิต
พื้นฐานของไทย... ผมพยายามอนุรักษ์สิ่งดีๆ
เหล่านี้ไว้ เพราะว่าในอนาคตมันเกิดสูญหรือ
หายไปจริงๆ เรายังสามารถบอกลูกหลานเรา
ได้ว่า เราเคยมีบ้านอยู่อาศัยที่สวยงามแบบนี้
ในอดีต ไม่ใช่มีเพียงแต่รูปภาพเท่านั้น"

เมื่อได้เห็นผลงานแต่ละชิ้นของอาจารย์
และลูกศิษย์ในแผนกช่างบ้านทรงไทย ทุกคน
ต้องตื่นตาตื่นใจ และแทบไม่อยากเชื่อเลยว่า
ก่อนหน้าที่อาจารย์สุราษฎร์ จะมาเป็น
หัวหน้าแผนกช่างบ้านทรงไทยนั้น อาจารย์
ไม่เคยศึกษาทางด้านศิลปะที่ใดมาก่อน
อาจารย์เพียงแต่ใช้พรสวรรค์ที่ตนเอง
มีอยู่ด้วยความรักในงานด้านศิลปะประยุกต์
มาผสมผสานกับแนวความคิดสมัยใหม่
เพื่อพัฒนางานอย่างไม่หยุดนิ่ง

“ผมเป็นคนโคราช เมื่อสมัยก่อน ตอนที่ผมยังเป็นเด็ก ผมรักงานศิลปะมาก อยากเรียน อยากรู้แต่ไม่มีโอกาสที่จะ ได้ทำในสิ่งที่ตัวเองฝัน ตัวเองรัก เพราะ ครอบครัวเค้าไม่สนับสนุนให้เรียนศิลปะเลย และครั้งหนึ่งผมเคยมาเที่ยวที่ศูนย์ศิลปะฯ บางโทรฯ เมื่อตอนเด็ก ๆ เห็นเค้าทำงาน ศิลปะกันเลยตั้งใจว่าสักวันจะต้องมาเรียน งานศิลปะที่นี่ให้ได้ มันเป็นความฝันของผม พอผมจบมัธยมกำลังจะเข้ามาเรียนต่อใน กรุงเทพฯ ผมก็ไม่อยากมาเรียนเพราะผม ตั้งใจจะไปเรียนแถวๆ อยุธยา เพื่อว่าเสาร์ อาทิตย์เราจะได้มีเวลาว่างเพื่อไปเรียน ศิลปะที่ศูนย์ศิลปะฯ แต่ที่บ้านก็ไม่ยอม ให้มาเรียนที่อยุธยา ทั้งๆ ที่ผมได้โควต้า เลือกเรียนได้ทั้งกรุงเทพฯ และอยุธยา

กลุ่มเรือนไทยย่อส่วนภาคเหนือ
These painstakingly created miniature Thai-style homes show us what today's society has lost.

ศาลาริมน้ำ สามารถพบเห็นทั่วไปในวิถีชีวิตคนไทย
ซึ่งปัจจุบันยังมีให้เห็นตามชนบท
Pavilion by the river, a common feature of
homes in the last century.

“ผมพยายามอนุรักษ์สิ่งดีๆ
เหล่านี้ไว้ เพื่อว่าในอนาคต
มันเกิดสาบสูญหรือหายไปจริงๆ
เรายังสามารถบอกลูกหลานเรา
ได้ว่า เราเคยมีบ้านอยู่อาศัย
ที่สวยงามแบบนี้ในอดีต
ไม่ใช่มีเพียงแต่รูปภาพเท่านั้น”

แต่สุดท้ายก็ต้องไปกรุงเทพฯ เพราะที่บ้าน
เค้าจะไม่ออกค่าใช้จ่ายให้ถ้าเราไม่ไปเรียน
ที่กรุงเทพฯ ผมเลยต้องจำใจไปเรียน
ก่อสร้างที่กรุงเทพฯ”

อาจารย์ยังเล่าอย่างภาคภูมิใจถึง
จุดพลิกผันครั้งใหญ่ในชีวิตที่ทำให้ได้มา
ทำงานที่ศูนย์ศิลปาชีพบางไทรว่า
“มันเป็นเรื่องที่ยังเหมือนขีดเส้นให้ผม
เดินมาบรรจบสุดท้ายได้ทำงานที่ผมรัก
ก่อนหน้านั้นพอผมเรียนจบผมก็ได้ทำงาน
เป็นโฟร์แมนที่บริษัท อิตาเลียนไทย
ในแผนกคอมพิวเตอร์ เป็นเทคนิคเขียน
ดูแลคุมงานก่อสร้าง ทำอยู่นานถึง 6 ปี
จากนั้นเจอผลกระทบปี 2540 ยุคฟองสบู่แตก
งานที่ทำเริ่มมีปัญหาผมจึงเริ่มหาอะไรทำ
หลังเลิกงานด้วยการทำบ้านทรงไทยจำลอง
เล่นๆ พอดีหัวทำงานมาเห็นเข้าจึงบอกว่า
เรามีความสามารถน่าจะเอางานพวกนี้
ไปขายได้นะ ผมจึงเกิดประกายความคิด
เริ่มทำออกมาหลายๆ แบบ นำงานไป
เสนอบายที่วัดพระแก้วบ้าง ร้านขายของ
ที่ระลึกบ้าง แล้วจังหวะผมดีมากๆ ผมได้
ไปเสนองานที่พระที่นั่งวิมานเมฆ ซึ่งตอนนั้น
กำลังมีงานฉลอง 100 ปี พระที่นั่งวิมานเมฆ
เจ้าหน้าที่เค้าเลยตกลงเปิดบูธให้ผมฟรีๆ
ได้ขาย 11 วัน ยอดขายได้มาถึงแสนกว่าบาท
ผมตื่นเต้นมากเพราะไม่คิดว่าจะมีคนสนใจ
ในงานของผมขนาดนี้” จากความสำเร็จ
ดังกล่าว อาจารย์จึงทำงานทางด้านโมเดล
บ้านเรือนไทยเรื่อยมา รวมทั้งเกิดความคิด
เปิดโรงเรียนสอนทำโมเดลจำลองบ้านทรงไทย
ในช่วงเย็นหลังเลิกงาน ปรากฏว่าได้รับ

การตอบรับที่ดีมากๆ แต่หลังจากนั้น เราเริ่มรู้สึกที่เราจะไปเสนองานของเรา ที่ศูนย์ศิลปาชีพบางไทรฯ ดูบ้าง ซึ่งได้รับการตอบรับเกินความคาดหมาย ทางศูนย์ฯ ยินดีเป็นอย่างมากและ ได้เปิดแผนกช่างบ้านทรงไทย ในวันที่ 24 เมษายน 2543 ให้ผมเป็นหัวหน้าแผนก และคิดหลักสูตรการสอนได้เอง และสามารถเข้ามาสอนในวันเสาร์และอาทิตย์ ในช่วงแรกๆ ผมก็มีลูกศิษย์อยู่ประมาณ 3 - 4 คน ที่เข้ามาเรียน จากนั้นผมเริ่ม รู้สึกเหนื่อยมากๆ กับการที่จะต้องทำงาน เสร็จแล้วมาสอนที่โรงเรียน จากนั้น เสาร์-อาทิตย์ก็ไปสอนที่ศูนย์ฯ ต่อร่างกาย มันเริ่มไม่ไหว จึงตัดสินใจลาออกจาก งานประจำที่ทำและปิดโรงเรียนที่สอน พิเศษอยู่ แล้วเข้ามาสอนที่ศูนย์ศิลปาชีพฯ เพียงแห่งเดียวแบบเต็มตัวเลย” อาจารย์เล่า

สำหรับการทำงานที่แผนกช่าง บ้านทรงไทย ที่ศูนย์ศิลปาชีพบางไทรฯ อาจารย์สุราษฎร์ เปิดเผยว่า “ที่นี้เราไม่ได้

สอนการผลิตเพียงอย่างเดียว แต่เรายัง สอนถึงการใส่กรอบ การใส่สีอะคริลิค ไปจนถึงการบรรจุภัณฑ์ การเรียนก็จะต้อง เริ่มจากการเหลาไม้ให้เป็น การปะติดกาว เรื่อยไปจนถึงการทดลองทาสีใหม่ๆ ในการพัฒนางานของตัวเองไปเรื่อยๆ เพื่อไม่ให้งานบ้านทรงไทยมันตาย เราจึง ผลมผสมผสานกับงานของแผนกอื่นๆ ด้วย เช่น แผนกดอกไม้ขนมปัง แผนกตุ๊กตา ขาววัง แผนกสีน้ำมัน มาช่วยกันสร้าง ผลงานศิลปะใหม่ๆ ไม่หยุดนิ่ง ผมมองว่า ศิลปะเดี่ยวนี้มันเก่งคนเดียวไม่ได้มันต้อง เอาด้านดีๆ ของตัวเองมาประยุกต์ผสมผสาน เข้าหากันเราจะได้อะไรดีๆ ใหม่ๆ เพิ่มขึ้น มาอีกขึ้น”

เรือนจำลองใส่กรอบ เพิ่มความแปลกใหม่
Spellbound by this presentation, one almost raises a foot to step through the frame and proceed up the stairs.

กลุ่มเรือนไทยย่อส่วนภาคกลาง
These models replicate the style of
houses that once were common
in the Central Plains.

ไม่เพียงเท่านั้น อาจารย์ยังคิดต่อยอดงานของตนเองโดยการนำบ้านทรงไทยไปประยุกต์เป็นภาพศิลปะปูนต้ำ ใส่บรรยากาศความเป็นธรรมชาติเป็นฉากหลัง ให้ความรู้สึกเสมือนว่าบ้านเรือนไทยหลังนี้มีชีวิตชีวาจริงๆ โดยอาจารย์บอกว่า “ผมพยายามไม่ตีกรอบตัวเอง หางานใหม่ๆ คิดงานใหม่ๆ ตอนนี้นำกำลังมีแนวคิดที่สลับก่อน แลบชายทะเลพื้นที่ทางภาคใต้ มันต้องเคยมีบ้านทรงไทยอยู่บ้าง ไม่ใช่มีแต่รีสอร์ท โรงแรม เหมือนตอนนี้ ผมจึงเอาพวกนั้นออกไปให้หมดแล้วเอาบ้านทรงไทยของเราเข้าไปอยู่แทนที่ตรงนั้น ความรู้สึกมันจะได้กลับมาเลยว่า ใช่เลย ตรงนี้มันต้องเคยมีบ้านทรงไทยอยู่แน่ๆ แล้ว

เอาชิ้นงานมาใส่กรอบรูปทำเป็นภาพปูนต้ำที่แตกต่างจากท้องตลาดทั่วไป งานที่ได้มันจึงมีที่มาที่ไป” อาจารย์กล่าวและย้ำว่า “งานทุกชิ้นของผม ผมสามารถบอกได้ว่างานชิ้นนั้นมีที่มาอย่างไร มีแนวคิดอย่างไร ลูกค้าที่ซื้อไปจะรับรู้ถึงเรื่องราวที่เราพยายามจะเล่าให้เค้าฟังผ่านงานของเราของที่เค้าได้ไปจึงมีคุณค่าและที่สำคัญแต่ละชิ้นยังมีเอกลักษณ์มีชิ้นเดียวที่เป็นแบบที่เค้าซื้อไปด้วย ไม่มีก๊อปปี้นั่นเอง”
อาจารย์สุราษฎร์ ยังต้องการผู้ที่มีความสนใจในงานศิลปะ เพื่อมาสืบสานงานสำคัญนี้ต่อไปเพราะตอนนี้กำลังขาดแคลนทรัพยากรทางด้านนี้เป็นอย่างมาก ผู้สนใจสามารถมาสมัครเรียนได้ที่สำนัก

ปฏิรูปที่ดินจังหวัด หรือกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ อีกทั้งยังได้รับเบี้ยเลี้ยงพระราชทานวันละ 60 บาท
อาจารย์ยังชี้แจงเพิ่มเติมว่า “ในปัจจุบันไม่จำกัดเฉพาะลูกหลานชาวไร่ชาวนาเท่านั้นที่สามารถมาเรียนที่นี่ได้ จะเป็นนักเรียน นักศึกษา หรือผู้ที่เกษียณจากการทำงานแล้ว ผู้ที่ยังต้องการหาอาชีพเสริม หากมีใจรักที่จะเรียนก็สามารถเข้ามาสมัครได้โดยตรงที่แผนก เพียงแต่ผู้เรียนกลุ่มนี้จะมาเรียนได้เฉพาะในวันที่อาจารย์นัดสอนเท่านั้น ไม่มีเบี้ยเลี้ยงพระราชทาน และจะต้องออกค่าใช้จ่ายในเรื่องวัสดุอุปกรณ์การเรียนเอง” ❖

MINIATURE MÉNAGE:

Presenting the Past as a Gift to the Future

Words Noppawan Charoensinthavorn Photography Varis Kusujarit

Genuine examples of the classical Thai house are a rarity in these days of sky-scraping modernity, where people aspiring for a bit of heaven in their high-rise habitats are now practically living in the clouds. Today's cosmopolitan skyline has become crowded with condominiums jostling for space in what previously had been a serene canvas of temple spires and soothing greenery. Firmly grounded in the architectural wisdom of our ancestors, the Siamese abode has now become a repository of the past, its classical contours describing an age unhurried in its appreciation of the art of living.

การผสมผสานงานเรือนไทยกับหุ่นคนของแผนกตุ๊กตาชาววัง ต้นไม้ ของแผนกดอกไม้ขนมปัง และ background ภาพ ของแผนกสีน้ำมัน ทำให้งานสมบูรณ์และมีชีวิตชีวา
Clay figures from the doll-making department, trees and flowering plants from the bread flower department, and background scenery done by the oil painting department — all these props serve to enliven the beauty of these delicately created models of traditional Thai homes of old Siam.

Today, where is the time to stop and stare? Every section of society is acutely aware of, if not competitively plugged into, the fast-paced lifestyle with its fast food, faster service and fastest billing. We live in a constant flux of motion and motivation. Some have even expressed concern, in the hope that society will learn, sooner than later, to properly weigh the pros and cons of unbridled modernisation. These people are silently working on ways to revive precious ancient concepts of construction, lest this canon of architectural acumen be completely lost to the winds of change. Noteworthy among these preservers of our past is Ajarn Surat Jitlamai, who heads the Classical Thai Homes Department at the Bangsai Arts and Crafts Centre.

ภายในแผนกช่างบ้านเรือนไทย
และอุปกรณ์การทำงาน
Artists at their work stations
(right) and the various tools
and materials (bottom)
used in creating artistic wonders.

"Genuine classical Thai homes are very hard to come by. I would even say that they are next to nowhere to be found. Most sightings, I believe, are from photographs of the old days. Such constructions are uniquely Siamese, as they are different from the architecture seen in other countries. And their beauty is second to none. Sadly, we Thai people are very good at overlooking and undervaluing that which we already possess, however priceless it may be," says Ajarn Surat wistfully. Then, with renewed vigour, he voices his intentions on the matter:

"I want to keep the good things, the ancient wisdom that our ancestors have bequeathed us, for our children and grandchildren so that they may realise the existence of genuine Thai architecture and be more fully appreciative of the careful arrangements that have gone into creating a structure as functional as it is beautiful.

I don't want to see our way of life, our cradle of civilization, diluted by wave after relentless wave of foreign culture. I remain fully committed to preserving the good things that we still have, so that they will not become completely obscured or obliterated by foreign influences. And even if this were to happen at some time in the future, we would still be able to point to real, touchable, brick-and-mortar proof when describing to our children's children the beauty of Thai architecture. We wouldn't have to rely on faded, unconvincing photographs."

Our jaws dropped in collective amazement when we were shown all the elaborate works of art created by Ajarn Surat and his students. To which was added the frisson of a thrill which raced up the spine when told that prior to his appointment as

section head at this famous centre of Thai arts and crafts, Ajarn Surat had never been anywhere near an art school, much less instructed in the subject. He got by with just his God-given talent and his true love of art, which he poured into his artistic endeavours.

"I'm from Nakhon Ratchasima. When I was little I was very fond of drawing. I wanted to study art but didn't have the chance to pursue my dream. Back then, I once saw artists from the SUPPORT Foundation and I really wanted to be like them. I vowed to myself that one day I would be studying in a place like this. When I finished high school, I wanted so much to continue my studies in Ayutthaya, so that during

my free time I would be able to learn art at the Bangsai centre. To my utter despair, my parents said that if I insisted on going to Ayutthaya, they would not support me financially. In the end, I bowed to my parents' wishes and continued my studies in Bangkok, in the field of construction."

In the silence of a pause which peremptorily postpones further rumination, Ajarn Suwat draws his eyes away from the mirage of a memory dancing in the distance, and refocuses them on the company present. And he begins, with a touch of pride that is rightly deserved, to speak of happier things. Such as the turning point of his life — his work at the Bangsai Arts and Crafts Centre.

การประดิษฐ์เรือนไทยใส่กรอบ ลักษณะแบบประติมากรรมนูนสูง และเขียนภาพสีน้ำมันประกอบบรรยากาศ

A rustic home on the beach... the cleverly designed frame heightens the three-dimensional aspect of this superb rendition.

“It was like a fairy tale. Every little thing, every little wish of mine came true at last. When I finished my degree I got a job as a technician in the computer division at Italian-Thai [Development Co., Plc]. I worked there for six years. When the economic crisis hit Thailand in 1997, the company took a severe beating and my career languished. I had to do something with my free time, so I started building miniature models of classical Thai homes. When the boss saw my handiwork, he encouraged me to turn my hobby into a business venture. That conversation prompted me to appraise my work more commercially. I went around the city, selling my miniature homes to souvenir shops at the Temple of the Emerald Buddha and many other places.

ความละเอียด ประณีตในทุกรายละเอียดของเรือนไทยย่อส่วน
Every feature of the classical Thai house is rendered in minute detail, as can be seen from the carved gables and roof tiling.

กลุ่มเรือนไทยย่อส่วนภาคใต้
Miniature homes in the style of housing that was once prevalent in southern Thailand.

“Miraculously, my timing was perfect. Celebrations were about to be held marking the centenary of Vimanmek Mansion. The officials there accepted my proposition and allowed me to set up, at no cost, a small booth at the venue. I earned more than 100,000 baht in sales. I was thrilled beyond words, I had never in my wildest dreams thought my ordinary little homes would attract that much interest. From then on, I continued to work in earnest on my Thai houses. One day an idea popped into my head about opening an evening school to teach others how to make miniature houses too. The response was very good.

“Later I submitted my thoughts and ideas to the Bangsai Arts and Crafts Centre. The response was a very pleasant surprise. The centre not only accepted my offer but would even open a brand-new Classical Thai Homes section for me. This was April 24, 2000. As head of

the department, I was responsible for writing up my own curriculum for the weekend course. At first I had only three or four students. After a while, I began to feel exhausted: I was attending to my job Mondays to Fridays, holding art classes in the evenings and then teaching at Bangsai during the weekends. So I quit my job, closed down my evening school and became a full-time instructor at Bangsai. And I’ve been here ever since.”

Discussing his work there, Ajarn Surat explains, “Here at Bangsai we are not simply teaching how to make the products, but also how to put them in frames, to paint and pack them. The course begins with how to shape a wooden stick and moves on to how to apply the glue. The course even covers the topic of expanding the choice of materials used so as to keep a product from losing its novelty and attractiveness. We also collaborate with other departments,

ศาลาไทยย่อส่วน ประดิษฐานรูปเคารพหรือพระพุทธรูป
A Thai-style sala or pavilion housing an image of Lord Buddha.

"I remain fully committed to preserving the good things that we still have, so that they will not become completely obscured or obliterated by foreign influences. And even if this were to happen at some time in the future, we would still be able to point to real, touchable, brick-and-mortar proof when describing to our children's children the beauty of Thai architecture. We wouldn't have to rely on faded, unconvincing photographs."

e.g. the bread flower department, which transforms dough into realistic bouquets, and the oil painting department, to invent and develop new models. It is my personal conviction that art need not be a one-man job. What is important is the art of combining an artist's good aspects with another's good qualities so that we end up with a better result, which is a new work of art."

Forever open to ideas on improving his handiwork, Ajarn Surat is constantly creating classical Thai houses in the form of bas reliefs, with realistic backgrounds which appear to breathe life into the entire ensemble. The expert confides, "I try not to confine my ideas within an enclosed mental boundary. I'm continuously seeking other ways to get a particular job done. I'm currently toying with the

การผสมผสานงานเขียนสีน้ำมันกับเรือนทรงไทย ช่วยเสริมความแปลกใหม่ให้กับชิ้นงาน
The painted background scenery greatly enhances and completes this marvellous work of art.

เรือนไทยย่อส่วนแนวสร้างสรรค์ สร้างย่อส่วนตามความสวยงาม โดยไม่จำเป็นต้องมีสัดส่วนถูกต้องเสมอ

Though not built to scale, this creation of a rustic residence remains true in form and style to the real thing.

idea of placing a Thai home by a beach, just like the real ones that must have existed before high-rise hotels and resorts took over the beaches. In my imagination I begin taking down all those tall buildings blocking the natural scenery and instead put up some beautiful Thai homes there. This idea gives us a framework, a storyline to work with. And won't it be truly wonderful if our miniature home on the beach inspires someone to actually build a real house in the classical Thai style on a lovely spot of beach?"

Ajarn Surat assures us he can recall the background story and concept for each and every work he has created. "The people who buy our work are told the story connected with that piece and the artist's intention behind it. With their

different and diverse background stories, each work of art by Ajarn Surat is unique; there are no duplicates, however similar they may appear.

Ajarn Surat Jitlamai confides that the lack of sufficient manpower to maintain work on a commercially viable scale means there remains an urgent need for more students who are interested in studying this field of art as a vocation. Interested persons may apply for the course at any Provincial Land Reform Office, or the Department of Industrial Promotion. Everything is free of charge, and those who are admitted to the course will receive a daily allowance of 60 baht for the duration of study.

Ajarn Surat concludes our interview with the bait of a wider

allure: "We now welcome applications from people coming from all walks of life. We are not limited to instructing only the descendants of farmers. Today students, graduates, retirees, in fact anybody seeking a means of earning extra income, can apply to study the course. But they will have to waive the privilege of receiving the daily allowance, and will be obliged to purchase their own learning materials. The tuition, as always, remains free for everyone." ☘

ดิฉันในฐานะครูสอนภาษาไทยที่ชอบอ่านหนังสือ เห็นหนังสือและอ่านหนังสือมานานับไม่ถ้วน มีโอกาสได้ เลื่อนไปเห็น Living Thai วางอยู่ เห็นเพียงแค่หน้าปก ก็ไม่สามารถอดใจไม่ให้หยิบมาเปิดอ่านข้างในได้ ยิ่งได้เปิดเข้าไป ก็ยิ่งทำให้วางไม่ลง จากรูปแบบที่สวยงาม น่าอ่าน ไปจนถึงภาพประกอบ ที่ทำให้มองเพลินตา รวมไปถึงภาษาที่ใช้ได้อย่างสละสลวย อีกทั้งเนื้อเรื่องที่ น่าสนใจในแต่ละฉบับ ดิฉันได้ความรู้ในบางสิ่งที่ไม่เคยรู้ ทั้งๆ ที่เป็นคนไทย และยังสามารเอาไปถ่ายทอด ให้ลูกศิษย์ของดิฉันได้อีกด้วย นอกจากนั้น สิ่งที่ดีฉันคิดว่า เป็นประโยชน์มากคือในส่วนที่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งดิฉันคิดว่า จะเป็นประโยชน์กับชาวต่างชาติและเป็นการประชาสัมพันธ์ ประเทศของเราได้ดีอีกทางหนึ่งทีเดียว

วิรินวรรณ พรรณบัว

As a Thai language teacher and avid reader who has perused countless numbers of books, I simply could not resist picking up SACICT Living Thai upon seeing its beautiful cover one day. A closer look and a thorough read revealed a very pleasant publication – nice illustrations and photos, great content and beautiful literary presentation.

I have learned a lot from the magazine; a lot can be shared with my students. Most outstanding is the English language used in each article; it is a great way to promote our country to international readers.

Virinpan Panbua

วันนี้คุณสามารถอ่าน SACICT Living Thai ได้ที่ www.sacict.net ต้องการติชม หรือเสนอแนะ กรุณาส่งจดหมาย หรือข้อเสนอแนะมาที่ กองบรรณาธิการ บริษัท พีเจเอ จำกัด 23/18 ซ.ร่วมฤดี ถ.เพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 หรือ e-mail: sacict.thai@gmail.com ความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงในการจัดทำต่อไป เจ้าของจดหมายหรือข้อเสนอแนะที่ได้รับการจัดพิมพ์จะได้รับของที่ระลึกจาก ศ.ศ.ป.

Interested readers may now peruse SACICT Living Thai online at www.sacict.net and are welcome to send in suggestions and comments to: SACICT Living Thai, Editorial Department, Feature Co., Ltd., 23/18 Soi Ruam Rudee, Ploenchit Road, Lumpini, Pathumwan District, Bangkok 10330. Or e-mail to: sacict.thai@gmail.com.

* ขอสงวนสิทธิ์ในการคัดย่อหรือเรียบเรียงจดหมายจากสมาชิกเพื่อความกระชับและเหมาะสมในการพิมพ์ Those whose letters are selected for publication will receive a special gift as a token of appreciation. All letters will be subject to editing at the editor's discretion.

“อยากได้หนังสือย้อนหลัง ขอได้ที่ไหนครับ หนังสือดี ๆ แบบนี้ ไปหลบซ่อนตัวอยู่ที่ไหน วันก่อนโชคดีมาก ไปทำธุระที่ ททท. เห็นแจกฟรีก็เลยหยิบมาเล่มหนึ่ง ที่แรกตกใจครับ ไอ้โห เขาแจกกันขนาดนี้เลยหรือ หนังสือสวย ๆ แถมทำสองภาษา อีกต่างหาก ไม่น่าเชื่อว่าจะแจกฟรี ... อ่านแล้วติดใจครับ ได้ทั้งความรู้ที่ไม่เคยรู้ และสาระเบา ๆ อ่านแล้วเพลิดเพลิน อย่างเรื่องตุ๊กตาชาววัง สวยครับเขาน่าจะมีชีวิตชีวา มาก อ่านแล้วอยากตามไปดูของจริงที่บางไทร”

สมทรัพย์ สว่างโรจน์

I wonder where I might find previous issues of this SACICT Living Thai magazine? Such a great publication but where has it been hiding till now? I was so lucky to find one current copy while at the TAT office the other day.

Wow! It's hard to believe this is a free publication. It's even bilingual. I am so impressed, for through it I have learned a lot of things I'd never even heard of before. A pleasant read, indeed. After reading about the "court dolls" I was so much impressed that I wanted to go to Bangsai right then and there, in order to see the dolls with my own eyes.

Somsap Sawangrojana

สมัครสมาชิก APPLICATION FOR MEMBERSHIP

สมัครในนามหน่วยงานชื่อ
As an organization

สมัครในนามบุคคล
As an individual

นาย นาง นางสาว ชื่อ นามสกุล
Mr. Mrs. Miss Name Surname

วัน / เดือน / ปีเกิด อายุ
Date of Birth Age

เพศ: ชาย หญิง
Gender: Male Female

การศึกษา: ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท อื่นๆ
Education: Less than Bachelor's Degree Bachelor's Degree Master's Degree Others

อาชีพ: พนักงานบริษัทเอกชน ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา
Occupation: Private company employee Govt or civil service Student

ร้านอาหาร/โรงแรม/ท่องเที่ยว อื่น
Restaurant/Hotel/Travel Others

สถานที่ที่พบ/ได้รับนิตยสาร
Where you first came across Living Thai magazine

ผู้แนะนำให้ท่านสมัครเป็นสมาชิก
Who (or what) prompted you to seek subscription

รายละเอียดสำหรับการจัดส่งนิตยสาร Details for Magazine Delivery

ชื่อ/Name

ที่อยู่/Address

รหัสไปรษณีย์/Postal Code

โทรศัพท์ (บ้าน/ที่ทำงาน)/Tel. (Residence/Office) โทรศัพท์ (มือถือ)/Tel. (Mobile)

โทรสาร/Fax E-mail

โดยยินดีเสียค่าใช้จ่ายในการจัดส่งรายปี (5 ฉบับ)
I agree to pay for one year's subscription (5 editions)

ในประเทศ 250 บาท ต่างประเทศ 1,800 บาท
Domestic 250 baht Overseas 1,800 baht

โอนเงินเข้าบัญชีออมทรัพย์ ชื่อบัญชี: พยงค์ กังวานสุระ
Payment via cheque/money transfer to: Savings A/C Name: Payong Kungwansurah

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาชิดลม เลขที่บัญชี 001-549715-3
Siam Commercial Bank, Chidlom Branch, Savings A/C No.001-549715-3

*กรุณาส่งใบสมัครสมาชิก พร้อมเอกสารการชำระเงินมาที่:

ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ นิตยสาร SACICT Living Thai 23/18 ซอยร่วมฤดี ถนนเพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

หรือแฟกซ์มาที่หมายเลข 0 2254 6839 หรือทางอีเมล: sacict.thai@gmail.com

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือแนะนำ ตี ชม ได้ที่ ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ นิตยสาร SACICT Living Thai โทรศัพท์ 0 2254 6898-9 ต่อ 60

Remarks: Please mail your completed application form, along with proof of payment, to:

SACICT Living Thai, Subscriptions Department, 23/18 Soi Ruam Rudee, Ploenchit Road, Khwaeng Lumpini,

District Pathumwan, Bangkok 10330 Or send by fax to: 0 2254 6839 Or send by e-mail to: sacict.thai@gmail.com

For enquiries and suggestions, please contact: SACICT Living Thai, Subscription Department Tel. 0 2254 6898-9 ext. 60

(แบบฟอร์มนี้สามารถถ่ายเอกสารหรือคัดลอกลงกระดาษขนาด A4 แล้วส่งมาตามรายละเอียดด้านบน)
(This application form may be photocopied onto size A4 paper and mailed to us after completion.)

PRODUCT Showcase*

กระเป๋าลูกไม้ปัก
Lace Clutch Bag
26 x 10 cm.
1,950 บาท/baht

กระเป๋าปักผีเสื้อ
Butterfly Bag
18 x 23 x 14 cm.
1,950 บาท/baht

สร้อยคอหินธรรมชาติ
Rock Necklace
34 inches or 36 inches
2,550 บาท/baht Per Piece

กระเป๋าผ้าขาวม้าเคลือบกันน้ำ แบบ A
Shopping Bag in water-resistant
pah khao mah Model A
43.3 x 17.5 x 41.5 cm.
490 บาท/baht

กระเป๋าผ้าขาวม้าเคลือบกันน้ำ แบบ B
Shopping Bag in water-resistant
pah khao mah Model B
10 x 33 x 25 cm.
950 บาท/baht

กระเป๋าผ้าขาวม้าเคลือบกันน้ำ แบบ C
Shopping Bag in water-resistant
pah khao mah Model C
11.5 x 41.5 x 27 cm.
750 บาท/baht

กิ๊บติดผมผ้าปักชาวเขา
Hilltribe Textile Hairclip
100 บาท/baht

สายรัดผมพู่ห้อย
Hair band with
decorative tassel
100 บาท/baht

พวงกุญแจ แบบ A
Keychain Model A
100 บาท/baht

พวงกุญแจ แบบ B
Keychain Model B
150 บาท/baht

พวงกุญแจ แบบ C
Keychain Model C
100 บาท/baht

หมอนอิงนกฮูก
Owl Throw Pillow
13 inch
850 บาท/baht

A กระเป๋าพก
Clutch Bag
5 x 6 inch
480 บาท/baht

B เข็มกลัด/กิ๊บติดผม
Brooch/hairclip
120 บาท/baht

C ตุ๊กตาผ้าฝ้ายขนาดเล็ก
Small Cotton Doll
2.5 inch
150 บาท/baht

ดอกทิวลิปผ้าฝ้ายคละสี
Tulips in colourful cotton
150 บาท/baht Per Piece

เท็ดโคนผ้าฝ้ายใส่ซอง
อเนกประสงค์
Mushroom-shaped Container
700 บาท/baht

หมอนอิง
Throw Pillow
18 x 18 inch
450 บาท/baht

ย่ามสะพายแต่งเชือกหลากสี
Satchel decorated with
colourful cords
600 บาท/baht Per Piece

หมอนอิงพู่ห้อย
Throw Pillow with Tassels
(L) 22 x 22 inch (S) 16 x 16 inch
1,290 บาท/baht 890 บาท/baht

กระเป๋าสะพายผ้าปักชาวเขาแบบ A, แบบ B
Hilltribe embroidery shoulder bag
Model A 2,500 บาท/baht
Model B 2,000 บาท/baht

PRODUCT Showcase*

โคมไฟไม้ไผ่
Bamboo Lamp
2,500 บาท/baht

ภาพติดแม่เหล็กตกแต่งผนัง
Mega Magnet for
wall decoration
10 inch
1,500 บาท/baht a piece

โคมไฟจากกระบอกไม้ไผ่รูปสุนัข สำหรับภายในอาคาร
Animal-shaped Bamboo Lamps for interior lighting
600 บาท/baht apiece
โคมไฟจากกระบอกไม้ไผ่รูปสุนัข สำหรับภายนอกอาคาร
Animal-shaped Bamboo Lamps for garden lights
900 บาท/baht a piece

เก้าอี้สนามจากไม้ไผ่
Bamboo Bench
10,000 บาท/baht

สนใจสินค้า สามารถติดต่อได้ที่
ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ
(องค์การมหาชน) หรือ ศ.ศ.ป.
โทร. 035 367 054-56 ต่อ 1377
Interested buyers, please contact
The SUPPORT Arts and Crafts
International Centre of Thailand
Tel: +66 (0) 35 367 054-56 ext. 1377

***ACCESS YOUR TARGET
ATTRACT YOUR CUSTOMERS
CATCH THE EYE OF AIR PASSENGERS
at Thailand's Major International Airports***

Chiang Rai
International Airport

Chiang Mai
International Airport

Don Mueang
International Airport

Suvarnabhumi
International Airport

Phuket
International Airport

Hat Yai
International Airport

Airport Broadcasting Network

**YOUR POWERFUL MEDIA
TO REACH POWERFUL PEOPLE**

****BOOK TODAY FOR SPECIAL OFFER****

For Advertising, Please Contact : +66 (0) 84 033 3313, +66 (0) 81 634 4062 E-mail: advertising_abn@yahoo.com

ใช่!... ผมเห็น
ใครก็ต้องเห็น... ถ้าเคยบิน

ปรากฏการณ์ใหม่ในวงการสื่อ **ABN AIRPORT TV**

- ▶ เน็ตเวิร์คครอบคลุม 6 ท่าอากาศยานนานาชาติ ▶ โฆษณาของท่านปรากฏสู่สายตาทูทุก 5 นาที
- ▶ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายกำลังซื้อสูงกว่า 60 ล้านคน/ปี

จองด่วนวันนี้...มีจำนวนจำกัด!

สนใจติดต่อลงโฆษณา โทร. 084 033 3313, 081 634 4062 Email: Advertising_abn@yahoo.com

